

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

*Skolportarna står på
vid gavel för den fien-
de som skymfar vår
Gud och Skapare.
Till och med Guds
löftesbåge i skyn me-
nar man sig ha lagt
beslag på.*

Aktuell artikel av Karin Vidén sid 6

Löfteslandet Israel

*När det gäller landet Israel
och det judiska folket finns
det ingen möjlighet att för-
stå vad som sker idag om vi
inte förstår den bakomlig-
gande historien.*

Artikelserie om judarnas och Israels historia av Michael Dakwar sid 8

- Förvandla Palavé en batey för Je

Text: Karin Vidén

Missionsarbetet i Dominikanska republiken fokuseras nu alltmer på Batey Palavé där vi nu arbetat i tretton år i det haitiskt och dominikanskt befolkade samhället. Bostäder byggs just nu för missionärerna ovanpå den redan tidigare byggda skolan och möteslokalen, och redan i september sker första inflyttningen.

Då vi samlas till möten är vi ofta många som kommer samman för att dela med oss av vittnesbörd, bibelläsning, sång, och bön- och tacksägelseämnena i långa rader. Vi blir ofta påmind om den svaghet som är en förutsättning för Guds verk i en människas liv, och hur denna svaghet som är en väg till seger aldrig kan begripas och förstås av den värld som inte känner Gud. Vi samlas med alla våra lyten och defekter, prövningar och nederlag, men med hoppet levande! Den svage är beroende av Gud varje dag, varje stund; det är en rikedom som inte går att överhuvudtaget värdera. Vår blinda syster Antonia sjunger i mötena om sin Frälsare med en innerlighet som måste erfaras.

- Förvandla Palavé till en batey för Jesus! är hennes återkommande bönerop.

Detta församlande, då vi

Några av syskonen i Palavé. Längs till vänster står syster Antonia.

samlas i Jesu namn, är så oerhört avgörande tillfällen. Var och en kommer i tjänst, i gudstjänst, också för att skickliggöras för sitt uppdrag. Ett omöjligt uppdrag kan man ibland tycka. Ja, från människans perspektiv ser det utsiktslöst ut. Människan är i sig själv helt okapabel att genomföra den plan som Gud genom sin son Jesus Kristus en gång så tydligt gav anvisning om:

- Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpan dem i Faderns och Sonens och den helige Andes

namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder (Matt:19-20).

Hur ofta har vi inte hört det, hur ofta har vi inte läst det, och hur ofta har vi inte själva vittnat om det? Och likväl är det alltid i varje nytt möte med en behovets människa lika nytt och angeläget; lika spännande och lika uppfordrande.

En dimension som i alla behjärtansvärda insatser av social och medmänsklig karaktär så lätt kan tappas bort, är det som föregår denna bibelvers:

- Mig är given all makt i

himmel och på jord (Matt 28:18).

I detta finns orsak och syfte, bakgrund och framförhållning, i bara några få ord som dock spränger igenom allt motstånd, igenom alla barriärer. Där finns uppdraget ur Guds perspektiv, det så avgörande för mission med själavinnande i fokus. Vi har en uppdragsgivare som äger all makt i himmelen och på jorden! Som bärare av detta uppdrag, då vi överlätna till Jesus tjänar honom bland människorna, för att ge hopp till den som lever utan Gud

avé till sus!

och utan hopp i världen, finns också ett genom alla trångmål bärande löfte från honom själv, från honom som äger all makt i himmelen och på jorden: - Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände (Matt 28:20).

...

Det var för ca 25 år sedan, då vi fick en påtaglig nöd för det haitiska folket och i bön vände oss till Gud:

- Herre, bered för oss en väg fram till detta folk med evangelium! Han hörde och svarade. Steg för steg har han lett församlingen in i ett uppdrag bland detta sargade folk.

Att på eftermiddagen då

livet startar upp igen efter de heta timmarna med solen i cenit, gå runt i bateyen och möta alla dessa så utlämnade och illa medfarna är en speciell upplevelse som nog helt enkelt inte kan riktigt med ord beskrivas. En styrka är att vi är inte bara på plats idag för att göra en punktinsats, utan vi finns där imorgon också. Denna närvaro ger en för missionsuppdraget så viktig och naturlig relation till människor; de vet att församlingen finns där.

Social fattigdom präglar även många av syskonen och naturligtvis så även den haitiska kulturen och levnadsmönstret. I bateymiljön där ondska ofta är så avklädd och oretuscherad, skyr man som haitier och kristen med alla medel det som kan erfaras som "världen". Den så religiösa påskhelgen är ett exempel på, och en påtaglig påminnelse om de krafter som är i rörelse. Som då man på kvällen vaggas till sömns av den typiska "gaga-musiken" med trummorna och bamburörstrumpeternas enformiga melodi ut över samhället.

De intensiva dansprocessionerna som då drar

Under sång går församlingen genom bateyen.

fram, av drog- och spritpåverkade människor, kan vara en skrämmande syn, och är man oförsiktig kan man råka klösas av en hängiven som med en form av gift under naglarna är där för att irritera och skrämma, förmodligen besatt av en av de många gäckande andar man inom vodoun tillber; en representant från det man även själv benämner "den onda sidan" av religionen. Det händer även att man slänger glasflaskor med frätande vätskor in i folkskarorna, och allt detta som en del av påskens vilda gagafester.

Landets katolska firande med en död Jesus på långfredagen motiverar och öppnar för en påtaglig aktivitet hos vodouns präster och prästinnor; eller häxor som man också benämner dem.

Om Jesus är död finns ju inga hinder utan man kan agera fritt, både konkret och i andevärlden, så då är långfredagen ett ypperligt tillfälle att passa på, då det enda tänkbara motståndet att räkna med läggs i graven. Besvärjelser och ritualer av skilda slag sker då mer öppet än under mer vardagliga förhållanden. Denna den katolska kyrkans bibelfientliga villfarelse är med andra ord en grundförutsättning för att dessa ockulta inslag år efter år ska ges möjlighet att behärska människor och förslava dem under mörkets makter. För många människor är just den katolska religionen en ingång till den andetillbedjande vodoun.

Under en av mina många eftermiddagspromenader genom bateyen, såg jag en till utseendet något märklig kvinna

forts sid 15

Mor och dotter vid frukostserveringen i Palavé.

MIDNATTSROPET

REDAKTION

Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se (ansvarig utgivare)

Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

Emanuel Johansson

emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:

www.midnattsropet.se

E-post:

info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Mediacenter. Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag,

Bromma 2014

ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

MARANATA-

FÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM

BESÖKSADRESS:

Bällstavägen 100, Bromma Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål på inbetalningen)

Hemsida: www.maranata.se

E-post: info@maranata.se

Mission i Dominikanska rep.

Info (spanska) maranata.do

BÄLLSTA

MEDIACENTER

Hemsida:

www.ballstamediacenter.se

E-post: bmc@maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS

Box 20134, 161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83 Telefax:

08-98 21 39

Hela världen är i totalt kaos – Jesus kommer!

Text: Bernardo Vidén, Epost: berno.viden@midnattsropet.se

Miljontals människor flyr undan terror och krig, förföljda på de mest grymma sätt. I Irak, Afghanistan, Iran, Syrien, Palestina, Västafrika

och på många andra platser drivs människor bort från sina hem och tvingas leva i en ständig skräck, under svår svält och plågende sjukdomar. Hela världen är verkligen i den ondes våld!

Media speglar situationen, och det är där vi befinner oss. På behörigt avstånd, omgivna av våra materialistiskt präglade problem, får vi presenterat för oss en lidande mänsklighet som i en dunkel spegel. Ondskan berör oss men vi har ännu inte drabbats på de grymma sätt vi ser äga rum genom TV-rutan och i datorskärnarna. Unga som gamla tvingas gömma sig uppe i karga berg utan mat och vatten. Familjer tvingas lämna sina utmattade anhöriga bakom någon buske där endast döden väntar. De som inte lyckas fly hinns ikapp av terroriserande ISIS-grupper och ställs inför fyra alternativ: Konvertera, betala dyra böter, fly eller bli avrättade. Flera av dem som inte har möjlighet att fly konverterar under hot till islam men blir ändå sedan kallblodigt mördade. Små barn könsstympas och lämnas att förblöda till döds. Flickor och unga kvinnor våldtas brutalt och säljs vidare som sexslavar. Andra blir offentligt korsfästa eller halshuggna enbart för att de tillhör fel religion. "De otrogna" terroriseras och mördas urskillningslöst.

På liknande sätt har kristna förföljts i alla tider, många gånger i Guds namn och då främst med den romerska katolska kyrkan som agitator. När påveväldet härskade i stora delar av Europa upprättade kyrkan en domstol för summariska rättegångar, den heliga inkquisitionen, för att utrota oliktankande, på samma sätt som muslimska krafter gör idag. Kyrkan återopade ett totalitärt samhälle med krav på att alla i allt måste anamma och åtyda kyrkans befallning. De som vägrade och som på grund av tro och övertygelse valt att leva för Jesus, fängslades, brändes på bål, dränktes eller landsförvisades.

Också svensk kyrkohistoria vittnar om liknande förföljelser utförda av den lutherska kyrkan mot oliktankande.

Även idag råder svår förföljelse mot evangeliskt kristna i bland annat katolskt styrda länder. Från exempelvis Mexiko rapporteras om hur kristna invånare förföljs och torteras för sin tro, där möteslokaler vandaliseras under överinseende av katolska politiska makthavare och evangeliska församlingar åläggs att betala dyra böter för att få hålla sina möten.

I erövrade syriska områden har ISIS med våld tagit över skolorna och infört en islamisk läroplan. Deras egna islamexperter övervakar och godkänner endast de skolor som uppfyller kraven att vara hundra procent islamvänliga. Indoktrineringen av barn är viktigt för att kunna bibehålla extremismen även till kommande generationer.

Extremism och påtvingad likriktning är tyvärr långt mer utbredd än vad vi anar, och förekommer även i Sverige men i helt andra former. Här råder som bekant obligatorisk skolplikt och enligt skolans läroplan ska alla barn lära sig att inte på något sätt ifrågasätta alla de olika samlevnadsformer som upphöjts till norm i vårt samhälle. Inte heller evolutionsläran får ifrågasättas. Att hävda att det finns en skapande Gud är helt förbjudet. Trots denna metodiska indoktrinering som eleverna utsätts för skickar så gott som alla troende föräldrar sina barn till den offentliga skolan.

Ta upp kampen för barnens rätt till Guds ord som ett grundfundament i sina liv. "*Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig*" Ps 119:105).

Jesus kommer!

Jesu budskap om vår tid äger en aktualitet som aldrig förr:

-Man ska prisge er till misshandling, och man ska dräpa er, och ni ska bli hatade av alla folk, för mitt namns skull. - - - den ene ska förråda den andre, och den ene ska hata den andre - - - och därigenom att laglösheten förökas, ska kärleken hos de flesta kallna (ur Matt 24). *forts sid 15*

Det är valtider. Lägg din röst på Nasaréens parti. Jesus Kristus har gett församlingen en programdeklaration som inget parti kan göra. Den är grundad på Guds rättfärdighet och har sin förutsättning i himmelrikets politik och den nya födelsen. Jesus själv initierade verksamheten genom att på plats efter plats där han vandrade fram förmedla detta nådens budskap som återges i Lukas 4:18-19:

"Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet och predika ett nådens år från Herren."

MR publicerar här en aktuell ledare skriven inför valet 1973:

Kristet ansvar

Ledare i MR nr 7 1973 av Arne Imsen

Att det andliga klimatet i Sverige är oroväckande, står numera klart. Och det är oroväckande i så hög grad att vi måste åtgärda det.

I det läget träder besserwisser-människorna fram och säger: låt oss inte längre vara avskilda från världen, utan låt oss med kristna synpunkter göra vad vi kan för att slå nya broar. Med vår kraft och våra synpunkter kommer samhällets rutt-enhet att förminskas och kristna tankar får möjlighet att sätta sin prägel på staten, så lyder dagens kristet politiska evangelium. Man tycks inte se någon konfrontation mellan Lammets kristendom och politiken. Man har en vision om att det finns olika vägar att frambära evangeliet på och att de politiskt aktiva kristna har hittat en framkomlig väg.

Det är ingen evangelisk skatt man funnit när man talar om ett politiskt engagemang. Hela evangeliets idéstruktur motsäger ett dylikt engagemang. Att dra politiska växlar på kristendomen är en negation. Det är att dra ned gudomliga fakta till ett lägre plan, än där de rätteligen hör hemma.

Det är kanske svårt att säga en bestämd dag, när kristna ledare började tala om ett kristet politiskt engagemang. Desto lättare är det att konstatera hur dogmen om kristen politik till dags dato blivit en kär vän för ledande kristna och kristna redaktörer.

Det vittnar om den typiska vågrörelsen att en dogm snabbt sprids bland närliggande fraktioner. Och till yttermera visso: att det inte är någon allmän ny forskning

som leder fram till dylika dogmer, utan att det rör sig om ömsesidig påverkan.

Nu är kristna politiker ingenting nytt i det här landet. De har länge varit verksamma både i riksdagen och kommunerna. Under en och samma tid har en andlig utarmning av oerhörda proportioner ägt rum.

Vad som nu skett är att det kristet politiska intresset fått en mer konkret utformning i ett politiskt parti. Det finns ingen biblisk anledning och ej heller någon historisk, att fästa förhoppningar till denna nya konkretion.

Däremot kan man tänka sig att kristna krafter användes på ett slagfält, där aldrig några bibliska segrar någonsin är vunna. Under samma tid förblir det slagfält, där Jesus väntar för att dirigera sina evangelister och förkunnare, anmärkningsvärt öde.

Det är av yttersta vikt att ha klart för sig att Jesus inte kämpar på den politiska barrikaden.

Jesus vill ha bönekristna och andekristna, några andra kristna är Han inte intresserad av.

Han verkar i Guds församlingar på jorden, i de lokala församlingarna. De är Guds fästen på jorden, där den andliga elden stiger mot skyn: Gud tronar på Israels lovsånger. De lovsångerna kan få Honom att förlåta mycket av yttervärldens dårskap.

På den politiska vägen rycker inga kristna upp det här landet ur dess andliga utarmning. Men Guds församlingar kan

göra det: genom bön och förbön och genom att alltmer fyllas av Ande. Hundra andefyllda och osjälviska kristna skapar genast ett nytt läge. Vad skulle inte tusen kunna uträtta. Det är så vi måste räkna. Inte i politiska proportioner.

Världen har alltid varit andligt utarmad. Men Guds församlingar har inte alltid varit det. Det drar kalla vindar bland svensk kristenhet idag. Vindskydden är murkna. Muren vacklar. Men det är inte ett problem som man löser genom att bygga politiska plattformar och skapa fram politiska skjutjärnssoldater.

En fallen, ljum svensk kristenhet, får därför finna sig i att ta ansvaret för de senare årens allt snabbare sekulariseringsprocess. Istället för att ty sig till och hämta kraft vid de andliga klipporna, har man skjutit ut skeppen för att ta sig en nyfiken titt på världens hamnar. Men havet har ett bråddjup och kom ihåg; havets vän är stormen.

Men ära vare Gud, vi ser hur Jesus åter och åter går utanför institutionerna, och söker upp människor som ännu inte hunnit avancera till institutionsplanet och blivit inventarier i Guds rike, utan är öppna, famlande och svaga i egen kraft. ■

Vågar du bli en protest?

Text: Karin Vidén, Epost: karin.viden@midnattsropet.se

Vi har i Sverige en förskola och en grundskola som blir alltmer hbtq-certifierad (homo-, bi-, trans- och queer), och som öppnat för och välkomnat de krafter som är ute efter att slakta och förgöra vad en genuin barnatro på Gud innebär. Detta är inget som idag formuleras i varken futurum eller presens, skolportarna står redan på vid gavel och den flodvåg av gudsfientlig propaganda som svenskt utbildningsväsende utsätter sina elever för är ett faktum. De förförs och blir bedragna, ja sanningen är att de är utsatta för en mycket avancerad förförelse!

Jag drabbades för en tid sedan på missionsfältet i Dominikanska republiken av en tropisk sjukdom. Den heter Chikungunya och är ett virus som sprids av två speciella myggar. Sjukdomen innebar ett elände. När jag till sist efter en tid överhuvudtaget kunde resa mig upp och stå på mina smärtsamt värkande ben och fötter efter det mest akuta skedet i sjukdomen, så upptäckte jag att jag omöjligt kunde gå normalt! Det var verkligen inte något normalt smidigt gående med steg för steg. Jag likasom fastnade i varje steg pga ytterst stela leder. Den stela stapplande gången tydde på att något inte stod rätt till. Det här tänker jag på när vi talar om att ta steg i tro. Den normala gången är inte att stanna upp för varje nytt steg. Nej, den normala och effektiva gången är att när den ena foten satts ned, är den andra redan på väg upp igen för ett nytt steg – eller hur? På samma sätt är det att hela tiden vara på vandring i tro, i den tro som övervinner.

Det som ligger på mitt hjärta är ur ett något speciellt perspektiv. Jag ser barnen, jag ser ungdomarna, och jag ser vilken rikedom det handlar om; ett stort tacksägelseämne mitt i den kristna gemenskapen!

Det finns en fiende, och vi måste lära oss att se och känna igen denna makt. Den är inte något osynligt eller abstrakt. Fienden kan man se.

Men det finns också en kamp som måste utkämpas. Vi vet att kampen för vår själs frälsning är utkämpad och vunnen. Jesus vann seger på Golgata, en blick på den korsfäste gav oss liv, och vi får ta emot denna frälsning av bara nåd. Men det finns en fiende, och vi måste lära oss att se och känna igen även denna makt. Den är inte något osynligt eller abstrakt.

Fienden kan man se. Då David stod inför Goliat såg han sitt folks fiende och kunde sätta stenen där den skulle sitta för att störta fiendemakten (1 Sam 17:45-51).

Vi har i Sverige en förskola och en grundskola som blir alltmer hbtq-certifierad, och som öppnat för och välkomnat de krafter som är ute efter att slakta och förgöra vad en genuin barnatro på Gud innebär. Detta är inget som idag formuleras i varken futurum eller presens, skolportarna står redan på vid gavel och den flodvåg av gudsfientlig propaganda som svenskt utbildningsväsende utsätter sina elever för är ett faktum. De förförs och blir bedragna, ja sanningen är att de är utsatta för en mycket avancerad förförelse!

Den svenska grundskolans undervisning bygger idag på en gudsfientlig evolutionistisk idé och teori som man framhårdar vara vetenskapliga fakta; med andra ord inget annat än ett brott och

en hädelse mot den Gud som är alltets Skapare. Hbtq-rörelsen ifrågasätter och forcerar samlevnadens alla tidigare normer och har utsett skolinstitutionen och

Matematik och svenska m fl ämnen i all ära, men det finns även en medveten hbtq-bearbetning av eleverna bland annat genom lärares val av "läromedel och planering".

barnen till en av sina främsta målgrupper. Man arbetar aktivt och målmedvetet både normkritiskt och med genuspedagogik.

Vid den nu bakomliggande Prideveckan i Stockholm hölls skilda panelsamtal. Bland annat anordnade Lärarnas Riksförbund seminarier om skolans värdegrund, om att "skapa en skola, ja samhällen, där alla kan vara sig själva fullt ut".

En av LR:s bloggare, en lärare som deltog i panelsamtalen skriver:

"Jag konar inte eleverna, jag ser dem inte som heterosexuella. När jag står framför min klass ser jag framför mig en brokig skara individer, och utgår ifrån att de som sitter där inne lever i familjer som ser olika ut, att de har olika könsidentiteter och sexuella läggningar, att de har olika social och etnisk bakgrund, att de har

olika funktionsförmåga. Och jag är högst medveten om mina egna privilegier och min maktposition som exempelvis vit och cisperson. Jag menar inte att jag därmed är fullärd och felfri i mitt bemötande, men jag vet att medvetenheten i positiv riktning påverkar mitt förhållningssätt till eleverna, valet av läromedel och planeringen av min undervisning" (lrbloggar.se).

Nya benämningar, som "cisperson", nätverket "Det öppna klassrummet", och framförallt rent konkret då lärares uppdrag är att motarbeta att elever könas och heterosexualiseras i klassrummet, med andra ord, att en flicka är en hon och en pojke kallas för han, eftersom "det i läroplanen inte står någonting om att vi ska pracka på eleverna en (hetero)sexualitet" (lrbloggar.se).

Hädelsen mot Skaparen har fått sitt fäste i skolan.

Det är precis som den lille David uppbragt utropade inför den mäktige Goliat och den makt han representerade. Det är just det David då sade som gäller även idag: - Han hädar ju Gud! Fienden hädar Gud!

Ja, till och med Guds löftesbåge i skyn (1 Mos 9) har man lagt beslag på och menar sig ha rätten till.

Vi tycker att livet fungerar, det flyter ju på och barnen har ju så roligt och är glada! Ungdomarna lär sig ju en hel del i skolan också, trots dystra PISA resultat, och skolan med sin plikt måste väl anses vara viktig ändå? Vi har med andra ord inte identifierat fienden, vi ser inte hans

uppsåt.

Maranatafolk! Vågar du bli en protest? Vågar du bli en protestant; lyfta en protest och proklamera:

- Jag ställer inte upp på det här. Vågar du varna nära och kära för förskolan? Vågar du varna nära och kära för skolan? Vågar vi ta det här över oss?

Matematik och svenska m fl ämnen i all ära, men det finns även en medveten hbtq-bearbetning av eleverna bland annat genom lärares val av "läromedel och planering". Det finns lärare som kallar dina barn för hen i tredje person ... Hen som enligt nästa upplaga av SAOL kommer att ha en betydelse där man "lämnar oklart vilket kön det är, men även betydelsen där det är något slags tredje kön" (svd.se).

Guds folk behöver väckelse i de här frågorna. Väckelse för att se hur barn och ungdomar blir offer för ett skolans alltmer hbtq-präglat värdegrunds- och likabehandlingsplansarbete som ställer omutliga krav på underkastelse.

Vi kan sitta på härliga möten och prisa Gud, men samtidigt i praktiken under en stor del av dagen överlämna barnen åt makter som vi inte ser, som vi inte identifierat. Må Gud hjälpa oss att lära oss känna igen fienden, så vi förstår vem han är och vad han representerar, den fiende som skymfar vår Gud och Skapare.

- Till man och kvinna skapade han dem; och han välsignade dem och gav dem namnet människa, när de blevo skapade (1 Mos 5:2).

Guds folk behöver väckelse i de här frågorna. Väckelse för att se hur barn och ungdomar blir offer för ett skolans alltmer hbtq-präglat värdegrunds- och likabehandlingsplansarbete som ställer omutliga krav på underkastelse.

Det handlar nu för Jesu efterföljare om att ta nya steg på trons väg. Inget stelt stillastående på stället, nej en vandring.

Bed med mig: - Jesus, jag vill ta ett nytt steg på din väg. Ja, jag vill gå trons väg tillsammans med dig, och kämpa trons goda kamp, och så vinna seger genom den tro som övervinner! Maranata! ■

Allt högre krav ställs på läromedel och litteratur med hbtq-tema i förskola och skola. Bilden är från Bok & Biblioteksmässans barn och ungdomsavdelning i Göteborg.

Löfteslande

- en berättelse om lidande och förtvivl

Michael Dakwar är palestinier född i Israel. Tidigare i år berättade han i ett möte i Maranataförsamlingen om Israels historia från Abraham och fram till vår tid. Föredraget är enkelt och tydligt och till god hjälp för den som vill förstå mer av den historiska orsaken till att Israel ständigt är så aktuellt i världspolitiken. Vi publicerar här första delen:

Israel är ett mycket välkänt land i världen. Det är ett väldigt litet land. Det är kanske mindre än Småland. Och ändå är hela världens uppmärksamhet riktat mot detta lilla land. Det är litet bland sina grannar. Det är bara 0,16 % av hela Mellanösterns areal. Det är väldigt viktigt att vi innan vi talar om Israel idag talar om Israels förflutna. Det sägs att man måste förstå det förflutna för att kunna förstå samtiden. När det gäller landet Israel, det judiska folket och det vi ser idag, så finns det ingen möjlighet att förstå vad som sker idag om vi inte förstår den bakomliggande historien till allt detta. Jag har undervisat i en kurs om det moderna Israels historia. Det tog mig omkring tjugo lektioner, totalt omfattande omkring tjugofyra timmar. Jag ska försöka sammanfatta alla dessa lektioner till det föredrag jag håller. Ni kan föreställa er att det är omöjligt. Men hur som helst vill jag försöka.

Abrahams ättlingar

Var ska vi börja? Vi måste gå tillbaka ända till Abrahams tid. Den judiska historien började med patriarken Abraham. Guds löften gavs till Abraham, hans son Isak och sonsonen Jakob. Sedan gick det hundratals år och Abrahams barn

blev främlingar i ett främmande land. De levde i Egypten under 450 år och under den tiden förslavades de av egyptierna. Men omkring år 1446 före Kristus blev israeliterna ledda av Moses ut ur Egypten tillbaka till Israels land, löfteslandet som var utlovat till deras fäder.

Hundratals år senare blev Israels rike etablerat. Den första israeliske kungen vi känner till från bibeln var kung Saul. Men han var inte Guds val. Gud utvalde

David att bli Israels kung och gav löftet att Davids avkomma skulle regera över Israel. Salomo, Davids son, blev så småningom Israels kung. Han byggde det judiska templet i Jerusalem, vilket blev det religiösa centret för det judiska folket från hela världen.

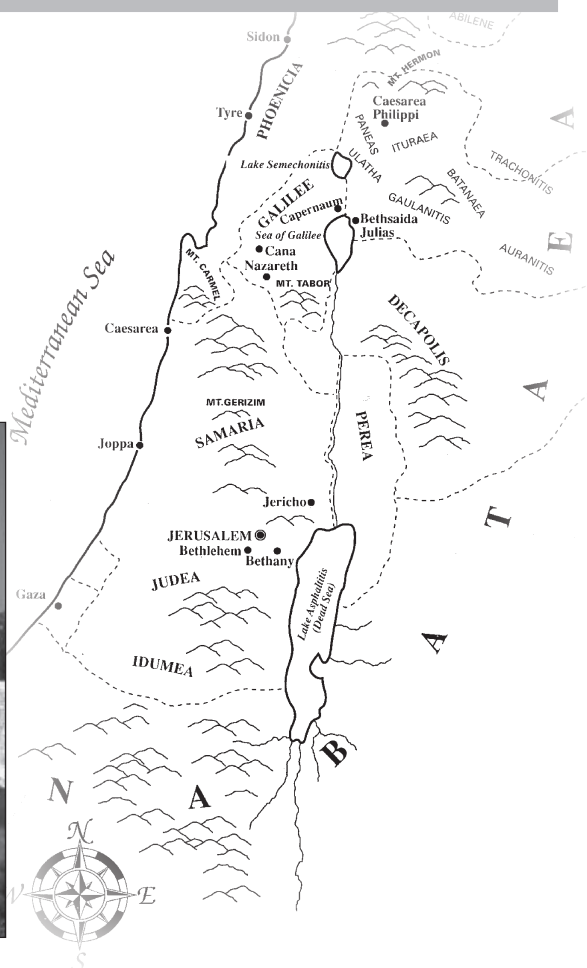
Efter Salomo blev detta kungarike söndrat. Omkring år 931 före Kristus delades detta rike till två, Juda konungadöme i

Västra muren, även känd som Klagomuren, i Jerusalem kanske mer än något annat kan symbolisera det judiska folkets historia, lidande och längtan efter upprättelse.

t Israel

an, om hopp och längtan

söder och Israels konungadöme i norr.

Israels folk var inte alltid trogna mot Gud. De höll inte hans bud och Gud hade redan förut sagt till dem att när de inte höll hans bud utan följde andra gudar, skulle det få konsekvenser. Konsekvenserna för Israels barn var att när de följde främmande gudar blev de bortförda i fångenskap till andra folk. Det hände i två etapper. Den första etappen var att nordriket fördes bort i fångenskap av assyrierna. Alla de tio stammarna fördes bort till Assyrien.

År 586 före Kristus blev sydket, Juda rike, besegrat av babylonierna. Den heliga staden Jerusalem och det heliga templet blev förstört av babylonierna och de flesta blev bortförda i fångenskap av babylonierna. När de levde i exil längtade de alltid tillbaka till Israel. De insåg hur mycket de hade syndat mot sin Gud. En psalm i Psaltaren som kanske mest uttrycksfullt talar om deras längtan tillbaka till Israel är Psalm 137. Denna blev en längtansfylld bön hos varje jude var han än är:

-Om jag glömmet dig, Jerusalem, må min högra hand glömma att spela. Min tunga må fastna i gommen om jag inte tänker på dig, om jag inte låter Jerusalem vara min högsta glädje(Ps 137:5-6).

Det fanns alltid en längtan i varje judes

hjärta att återvända till Jerusalem.

Israels barn efter den babyloniska fångenskapen

År 538 f Kr återvände många judar från Babel efter att ha fått tillåtelse av kung Kores, Persiens nye kung. Under Nehemjas och Esras ledning började de återuppbygga staden och templet. Men konungariket kom aldrig att åter bli ett självständigt land. Det lőd under Persien den tiden. Så fortsatte det omkring 200 år. Landet blev erövrat av Alexander den store år 332 f Kr. Det var i överensstämmelse med profeten Daniels profetia i Danielsbokens kapitel två och sju. Alexander den store erövrade alltså Persien och byggde upp sitt imperium, inklusive landet Israel. Alexander var grek och förde till landet sin grekiska kultur. Ibland försökte man tvinga judarna att utveckla grekernas kultur och deras sätt att handla. Det gick inte så bra med det judiska folket.

Mackabeerupproret

År 166 f Kr gjorde judarna revolt mot grekerna, de hellenistiska makthavarna. Den som har läst Mackabeerboken i apokryferna får del av historien om dessa krig som fördes av mackabeerna mot grekerna. En härskare vid namn

Antiochus Epifanes (kung i seleukidiska riket mellan 175-164 f Kr) utfärdade ett dekret att en bild av deras gud Zeus skulle placeras utanför det allra heligaste, på tempelgården. Han förbjöd judarna att be till sin Gud, och beordrade dem att be till den här avbilden. En präst som hette Mattathias kom från en by utanför Jerusalem som hette Modein. När han såg det här blev han väldigt vred och tog initiativet att uppmana alla judar att inte lyda grekerna. Han till och med dödade några judar som ville tillbedja grekernas gud. Genom att göra så, inledde han ett uppror mot den grekiske makthavaren. Han och hans fem söner tog ledarskap över judarna och bekämpade grekerna. Det är en underbar historia, jag rekommenderar er att läsa den! Efter många år vann de seger. Från år 142 till år 63 f Kr upprättades ett judiskt självstyre under Hasmonéerna. Det var första gången de återvann sin självständighet efter den babyloniska fångenskapen och fick sköta sina egna affärer. Men deras självstyre varade inte ens 100 år, för år 63 f Kr kom romarna, och Jerusalem blev intaget av den romerske generalen Pompeji. Det blev så en del av det romerska imperiet.

Under det romerska imperiet

Året 37 f Kr blev Herodes den store

Målning föreställande Jerusalems förstöring år 70, av David Roberts 1850.

utsedd till konung över judarna av Roms kejsare. Han var delvis jude, men han var en mycket hård och tuff kung. Han gjorde allt för att få behålla sin tron. Han gick judarna till mötes genom att bygga upp deras tempel och han byggde en av de vackraste formationer som någonsin byggts i Jerusalem. Men samtidigt tveklade han aldrig att döda vem som än hotade hans tron. Han gick så långt i sina intriger att han lät mörda medlemmar av sin egen familj.

Sedan följde det år vi brukar räkna som födelseåret för Jesus Kristus – om det nu är det vi har kronologiskt eller om det är fyra års skillnad – i alla fall har vår tideräkning bytts ut från den tiden. Innan dess säger vi före Kristus, men nu är det AD – Herrens år; efter Kristus.

Judarna levde i en period av fred under romarväldet, men de längtade hela tiden efter självständighet. Bland judarna fanns en grupp som kallades zeloter. De var väldigt nationalistiska och de sökte ständigt efter utväg att befria sig från romarna. De försökte hela tiden göra uppror mot romarna. År 66 e Kr ägde ett judiskt uppror rum mot romarna. Men romarna var mycket hårda när de slog ner detta uppror och de dödade tusentals människor. Efter fyra års uppror, år 70, erövrade den romerske generalen Titus staden Jerusalem. Han förstörde staden och brände ned templet till grunden. Detta år är välkänt i historien, år 70 då Jerusalem förstördes och templet brändes ner. Det var uppfyllelsen av den profetia Herren Jesus Kristus uttalade att här skulle icke lämnas sten på sten. Men det fanns några judiska kvarlevor i landet.

Idag finns några muslimska skriftlärde som speciellt försöker förneka att det någonsin funnits ett tempel i Jerusalem. Men de talar utifrån sin okunnighet. Det finns många historiska och arkeologiska bevis på att det fanns ett tempel i Jerusalem som förstördes av romarna. När Titus förstörde Jerusalem, tog han mellan 30-40 000 människor med som fångar till Rom.

Men historikern Josefus påstår att mellan 1,1 och 1,2 miljoner människor blev dödade av romarna under kriget och omkring 97 000 människor greps och togs med som slavar till Rom. I Rom finns en triumfbåge som kallas Titusbågen. Titus blev kejsare år 79 men dog två år senare. Hans bror, kejsare Domitianus, byggde den här triumfbågen som ett minnesmärke över sin bror och hans seger i kriget

mot judarna. Den här bågen byggdes och överlämnades år 85, bara femton år efter det att Jerusalem förstördes. Inuti bågen finns en panel med reliefer som har bilder som åskådliggör hur Titus i triumf bar föremålen ur templet. Det är väldigt tydligt bevis för att Titus erövrade Jerusalem, att han förstörde templet och tog allt det som fanns i templet som byte.

Det andra judiska upproret mot Rom

Den judiska kvarlevan i Israel fortsatte sina försök att återerövra makten från romarna. När kejsare Hadrianus besökte Jerusalem år 130 e Kr ändrade han stadens namn till Aelia Capitolina. Han försökte också bygga ett tempel på tempelplatsen för främmande gudar, Jupitertemplet. Kejsare Hadrianus lät resa statyer av Jupiter och av sig själv på det före detta tempelområdet. För att riktigt provocera judarna, tog han sig för

Illustrationen föreställer utvisningen av judar från Frankrike 1182. Finns att se på The Diaspora Museum i Tel Aviv.

Illustrationen är hämtad från en krönika om Digerdöden i Europa och föreställer hur Judar bränns på bål 1349.

att offra grisar på altaret på tempelberget. Det blev ännu ett uppror mot romarna. Den judiske ledaren för detta uppror hette Bar Kokhba. Revolten fick namn efter honom; Bar Kokhba-revolten. Men vid detta försök blev 580 000 judar dödade. 50 befästa städer och 985 byar revs av romarna. Romarna införde också nya restriktioner mot judarna i ett försök att helt utrota judendomen. I ett försök att avlägsna namnet jude och judisk från deras sinnen fick Judéen ett nytt namn – Palestina, efter deras historiska fiender, filistéerna. Det var med avsikt att provocera judarna, men också försöka utplåna alla minnen de hade av Jerusalem. Dessutom blev judarna förbjudna att beträda Jerusalems mark. Man kan tänka sig att allt hopp för judarna försvann i och med detta. Och än en gång förskingrades de över hela världen.

Judarna under kristna och muslimska härskare

Vi vet att under fjärde århundradet blev romarriket kristnat. Konstantin blev kejsare och han blev en kristen. Han begav sig till Jerusalem och hans mor, drottning Helena, byggde många kyrkor och helgedomar i Jerusalem och Betlehem. Den mest berömda kyrkan är den heliga gravkyrkan i gamla Jerusalem, där man menar att Jesu grav var och där han uppstod från de döda.

År 636 kom de arabiska muslimerna och intog staden. De regerade där omkring 400 år. De försökte vara vänliga mot judarna och de kristna om de inte lade sig i politiken och betalade en viss skatt, "dhimmi" (jude eller kristen som levde i en muslimsk stat betalade dhimmi för att åtnjuta statens beskydd). Men muslimerna byggde även en moské där det heliga templet hade stått. Innan dess hade en kyrka byggts där av bysantinerna. Men nu kom muslimerna och byggde om den till en moské, som kom att kallas Klippmoskén och räknas vara den tredje i ordningen av heliga platser i världen för muslimerna. I efterhand har den byggts ut och prytt och blivit en av de vackraste monumenten som muslimerna har gjort.

Förföljelsen av judar i Europa

De kristna i Europa var inte så glada över att det heliga landet var ockuperat av muslimer, särskilt den romersk-katolska kyrkan. Med hjälp och uppmuntran från påvarna, förklarade man krig för att befria det heliga landet från muslimerna. De

här krigen blev kända som korstågen. Så när de försökte befria landet från muslimerna, försökte man samtidigt hämnas på judarna. De anklagades alltid för att vara de som dödat Jesus Kristus. Under korstågstiden växte antisemitismen enormt. Under färden mot det heliga landet dödades tusentals judar av korstågsridarna. De beskylldes för väldigt mycket. Och sorgligt nog, av de katolska prästerna. En av anklagelserna var vad man kallade "deicide"-synd ("sin of deicide"), vilket betyder gudamördare. De anklagades för att ha dödat Jesus, som

judarna i Europa. Det är förunderligt att fastän judarna var respekterade under den muslimska regimen, så blev de alltid förföljda under kristet styre. Jag tror att allt detta beror på den katolska kyrkans felaktiga förkunnelse. På grund av alla dessa beskyllningar mot judarna – man anklagade dem för att roffa åt sig mycket pengar och ta kontroll över länders ekonomi och många andra ting – så fick det till följd att år 1290 förvisades alla judar från England. År 1396 blev 100 000 judar förvisade från Frankrike och år 1421 blev tusentals judar förvisade från Österrike.

Under 1400-talet förföljdes judarna i Spanien och den katolska inkquisitionen dödade tusentals judar. Dekretet om förvisningen mot judarna i Spanien signerades av det katolska kungaparet Ferdinand och Isabella.

Under året 1517 tog det Ottomanska riket kontroll över Jerusalem. Ottomanerna var muslimer, men de erbjöd åter religionsfrihet åt dem som inte var muslimer. De gav frihet åt kristna och judar att sköta sina egna affärer. De styrde landet i nästan 400 år. Under den tiden återvände många judar, speciellt religiösa judar, till sitt land för att bo där. De försökte bosätta sig i de historiska städerna, exempelvis Jerusalem, Hebron och Safed i

Ottomanska riket ger upp Jerusalem under första världskriget. På bilden syns både ottomaner och brittiska soldater.

övre Galliléen i norra Israel. Under den här tiden blev många judiska religiösa böcker skrivna. En av de mest berömda böckerna heter "Shulchan aruch" (hebreiska, "Det dukade bordet") som innehåller den definitiva kodifikationen av judarnas religiösa stadgar. Många andra liknande böcker skrevs. De flesta av judarna som kom bodde i landet enbart av religiöst intresse.

Av de judar som fortfarande bodde kvar i Europa, fick de så småningom leva i frihet i många länder i Västeuropa. De fick frihet att tro och göra vad de ville. De behandlades likadant som de andra medborgarna. Men judarna som bodde i

forts sid 15

”Om någon hör mi

Kan du lägga detta som ett raster över pertisen som säger det du vill höra. Sa säger det du vill höra. De religiösa förk – kanske du också – vill höra.

De fyra hundra profeterna sa: Det här frågade: Finns det någon annan profet

Märta Berg Strömmare, sommarkonferensen 20

- Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig (Upp 3:20).

Det handlar egentligen om detta. Att möta Jesus. Han som betalade priset och inte aktade jämlikheten med Gud som ett byte. Jämlikhet. Det politiska slagordet. Man slåss i denna värld för att komma högre och högre och längre. Vem satsar mest på jämlikheten? Vad är jämlikheten värd? Jesus som hänger på korset för hela mänsklighetens synd, han räknade inte jämlikheten med Gud som någonting värt. Varför det? Därför att det handlade om Guds hemlighet; att genom Kristus försona människan med sin skapare. Men nu står det här: ”Om någon hör hans röst...” Och då är frågan: Vad är det för röster vi hör? Pådyvlas i det dagliga livet måhända, men också lånar våra öron till av fri vilja. Vad är det vi hör?

Jag har läst ett väldigt intressant bibelsammanhang.

I första Konungaboken kapitel 22 sitter två kungar vid en tröskplats. En tröskplats är ju en plats där man ska skilja vetet från agnarna, där det ska ske en ut-

rensning mellan det som är äkta och det som bara ska kastas på skräphögen. Det är tröskplatsen. Där vid tröskplatsen sitter kungarna Ahab och Josafat, vid Samarias stadspört. Jag föreställer mig att de är skrudade i sina konungsliga skrudar, att de har hela den uppsättning hovfolk omkring sig som krävs av en sådan situation. Man har nämligen krigsråd. Det handlar

Ska våra planer gå i lås, eller är det fara å färde?

om att dra ut i krig och erövra något. När jag läser om hur dessa betar sig och hur deras resonemang går, så förstår jag att det är signifikativt för hur en människa tänker och resonerar. Ska det lyckas? Ska våra planer gå i lås, eller är det fara å färde? Hur ska vi veta vad som är rätt? Hur ska vi veta vad som är Guds vilja? Till och med.

Det finns expertis att rådfråga. Varje samhälle har expertis i det ena och andra avseendet; tillhandahåller människor som kan, människor som vet, som har kvalifikationer och legitimationer. Expertis. Här var det profeter som var expertisen. Israels kung samlar sina profeter, och det var en anseelig skara.

Kom ihåg vad jag läste: ”Om någon hör min röst...” Ha det kvar i åtanke medan

jag berättar för dig hur det gick till där vid tröskplatsen. Kungen samlar fyra-hundra profeter som han gillar väldigt skarpt. Han tycker om sin expertis, för att de underblåser hans egna önsknings, hans egen sanning, och gör livet lätt och behagligt i vissa avseenden. Är du med? Kan du lägga detta som ett raster över det samhälle du lever i? Expertisen som säger det du vill höra. Samhällets förståsigpåare, som säger det du vill höra. De religiösa förkunnarna, som säger det folket – kanske du också – vill höra. Fyra hundra profeter som Ahab tryggt och i största förtroende kunde luta sig mot. Vad lutar du dig mot, i den här tiden, i det här samhället? Den politiska korrektheten? Det gjorde Ahab. Dessa fyra hundra profeterna sa: Det här går som smort. Du behöver inte vara orolig en enda sekund. Ni ska krossa fienden, ni kommer att inta nya områden. Ni ska dra upp nya riktlinjer, nya rāmärken. Det här går fint! Men då säger Josafat, den andre kungen: Finns det någon annan profet här?

Någonstans måste det ha funnits en liten skorrande biton i budskapet, eftersom han ville höra litet mer. För säkerhets skull. Finns det någon annan aspekt? Ja, säger Ahab. Det finns en. Men jag hatar honom! Det står så. Jag hatar honom. Varför det? Ja, han säger inte riktigt det jag vill höra, har inget positivt att komma med. Han har inte gått igenom de

n röst”

det samhälle du lever i? Ex-
mhällets förståsigpåare, som
unnarna, som säger det folket

går som smort. Men Josafat
här?

14

här kurserna med positivt tänkande och sådana saker. Han är en gammal stöt. En sån där mörkerman, som bara profeterar olycka. Honom vill jag inte lyssna på.

Hur det än är, så får Mika chansen. Han får komma till tals. Han har redan fått höra vad de andra säger och försöker sig på samma linje. Men så får han en samvetsfråga, och då är troheten mot Herren där. Tänk om också vi kunde få de där samvetsfrågorna som får oss att ta bladet från munnen och säga sanningen. Nej, säger han. Det kommer inte att gå vägen. Gud är inte med på det här!

I vår tid är Gud med på allt. Precis allting är Gud med och välsignar, och om han inte har gjort det, så kan ju vi ta över välsignelsen och dela ut den till höger och vänster åt kreti och pleti och precis vart vi vill. För i den här tiden gäller det som gällde på domarnas tid i Israel: Var och

*Det finns lyckopro-
feter, lögnprofeter
som säger att allt
står väl till.*

en gjorde vad honom behagade, det som var rätt i hans egna ögon. Detta för att det inte fanns någon kung. Vi har ingen kung vi heller. Det finns ingen statskung som har med Gud att göra, ingen regering

från himmelen på den här jorden. Det finns ingenting som är klartext från Guds profeter, när det gäller hur det här landet eller andra länder ska skötas och styras. Men det finns lyckoprofeter! Lögnprofeter som säger att allt står väl till – bara vi älskar varandra. Kärleken ...

Det ska nog gå bra det här, sa Ahab., för han visste att han kunde förklä sig. Och det gjorde han.. han klädde ut sig. Det är många som går omkring i sina maskeraddräkter i vår tid. Utklädda till präster, biskopar, läkare, psykologer, lärare och – precis vad som helst är de utklädda till. För att de tror, liksom Ahab trodde, att Gud inte ser mig, och så klär man sig i sin egen hemvävda folkdräkt. Så tror man att Gud inte känner igen mig; och fienden känner verkligen inte igen mig. Men det står att när han, Israels kung, förklädd hade dragit ut i striden och räknade med att fienderna inte skulle kunna identifiera honom. Då hände detta:

- Men en man, som spände sin båge och sköt på måfå....

Han siktade ingenstans. Han bara spände bågen och lät pilen fara iväg. Utan tanke, utan mening, ser det ut som. Den pilen träffade Israels kung i en fog på rustningen. Ingen lurar Gud. Det står i Psalmen: ”Då skjuter Gud dem. Plötsligt drabbar dem hans pil.” Det är vad jag önskar ska hända. Min Herre och Mäs-

tare, han som hängde på korset för min skull, han säger så här:

- Var därför ivrig och omvänd dig. Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.

*- Var därför ivrig
och omvänd dig.*

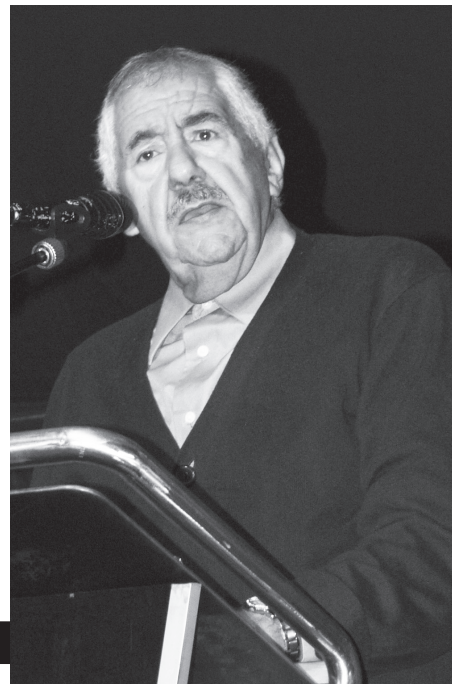
Om någon. Det var inte kollektivanslutning. Det var ett personligt erbjudande. Om någon vill.

Det är du som är någon. Om du hör hans röst, igenom bruset av all galenskap som är lössläppt den här tiden och som du har tagit in i dina olika medvetandenivåer, så säger jag dig i Jesu namn: Lyssna idag till Jesus Kristus och hans profeter, lyssna till den helige Andes maning, öppna dörren för honom och låt ärans konung få träda in i ditt hjärta. Det är hans erbjudande. Tag emot det!

Tack Jesus Kristus att det fortfarande finns frälsning att få. Tack att det finns upprättelse, tack för att människor får möjlighet att krypa fram ur sina gömslen. Att lägga av sig sin maskering, att ställa sig inför dig och till ditt förfogande i denna tid. I Jesu namn. Amen ■

Jag var älskad av Gud!

Kito Fernandez, utdrag ur predikan sommarkonferensen 2014

Jag kan inte låta bli att vittna om hur jag, en människa som inte älskade Gud, ändå var älskad av honom. Jag älskade ingen, inte min familj och inte ens mig själv, och de tyckte inte heller om mig. Guds ord var främmande för mig, då själafienden som kom för att stjäla, slakta och förgöra hade förblindat mina sinnen. Jag trodde att Gud inte älskade mig; att ingen älskade mig. Och eftersom ingen älskade mig, varför skulle jag då älska någon?

Jag sjönk allt djupare ned i synden. Jag levde ett våldsamt liv, både i New York och i Puerto Rico. Vid flera tillfällen var jag nära att förlora livet, och det var bara Guds kärlek och barmhärtighet som bevarade mig. Han hade en avsikt med mig, en plan med mitt liv, likasom han har för varje människa, men det förstod jag inte då.

Genom Guds barmhärtighet och genom en brorsdotter kom jag till ett möte där Nicky Cruz talade. När jag hörde hans vittnesbörd, blev jag mycket gripen, och jag tänkte: om Gud älskade och förlät honom, då kan han också förlåta mig! Med det här vill jag säga att det spelar ingen roll hur ond och brottslig du har varit – Gud älskar dig. Det manifesterar han genom att medan vi ännu var syndare, så dog Jesus Kristus för oss. Detta är underbart! Herren älskar dig! Han utgav sin enfödde son av kärlek till oss. Men låt dig inte luras av djävulen. Han har sina verktyg för att dra dig bort från Gud. Tillåt honom inte att göra det, för Jesus Kristus älskar dig! Prisat vare Herrens namn!

I bibelns Psalm 89 läser vi:

-Du är den som råder över det stolta havet. När dess böljor reser sig stillar du dem (Ps 89:9).

Vi går nu även till Matteus kapitel åtta, där vi läser om Herrens makt då han stillar stormen.

Vi lever i en svår och farlig tid. Om vi ser vårt livs omständigheter och om vi har kunskap i bibeln så erfar vi hur Ordet undervisar oss.

inte leva på det viset! Du tycker ju om att dricka, och du tycker om fester, inte kan du leva så där långtråkigt!

Men det människan inte märker är att ett liv därute, med fester och drickande förstör hennes liv. När man till sist får upp ögonen kan det vara för sent; man slutar i helvetet tillsammans med satan. Jag förmår knappt säga det, men det är verkligheten.

Om jag hade fortsatt det liv jag förr

**Hur god och underbar är inte Gud
som inte bara frigjorde mig
från satans bojar; han
gav mig också frälsning
och en ny lever!**

Fienden kom för att stjäla, slakta och förgöra, men det slutar inte där. Det finns goda nyheter som säger oss att Jesus Kristus kom för att omintetgöra djävulens gärningar och ge oss liv i överflöd. Dock söker fienden i allt att lura människan. Han säger till henne: Titta in! Se hur tråkigt dessa människor har det! Du kan

levde, var jag dömd till döden. Jag var i ett sådant skick att läkarna dömd ut mig då mitt utsvävande liv hade förstört min lever. Men hur god och underbar är inte Gud som inte bara frigjorde mig från satans bojar; han gav mig också frälsning och en ny lever! Och se mig nu här stå och predika, 41 år senare! Ära vare Gud! ■

Löfteslandet...

forts från sid 11

Östeuropa led svår förföljelse från de ortodoxa kristna. I Östeuropa fick de bo i städer som kallades Shtetl (jiddish). Det var liksom getto-städer för judarna. Judar fick bo endast i sådana städer. De talade för det mesta jiddish, som är en gammal form av tyska, men det skrivs med hebreiska bokstäder.

Under denna tid från 1700-talet var det många pogromer mot judarna. I en

del fall kom hela samhällen att utplånas genom dessa pogromer. Bara för att människorna var judar och inte kristna eller ortodoxa kristna. Under andra hälften av 1800-talet var det tusentals judar som emigrerade för att fly bort ifrån dessa pogromer och förföljelserna i Östeuropa. De flesta emigrerade till USA, men några av dem emigrerade till Israels land. Filmen "Spelman på taket" talar om judarnas historia under denna period i Östeuropa. När förföljelsen mot judarna blev värre i Östeuropa, började

den ta form även i Frankrike och andra länder i västra Europa. Då tänkte några judiska ledare att de måste göra något för att hjälpa sina bröder. En av dessa ledare hette Theodor Herzl. Han kallas för Sioniströrelsens fader. Han försökte finna ett hemland för judarna där de skulle kunna leva i fred. Naturligtvis var hans första tanke att judarna borde få återvända till sitt historiska hemland; Israel. ■

Fortsättning nästa nummer.

- Förvandla Palavé till en...

forts från sid 3

sitta utanför sitt hus och äta mat.

- Kom! ropade hon till mig. Jag närmade mig med några steg hennes sida av gatan.

- Kom och ät med mig! fortsatte hon. Jag stannade till, inte för att äta med henne, utan mer av nyfikenhet, vem var hon?

Då kom en man hastigt fram till mig från ett intilliggande hus och sa:

- Lämna henne, hon är häxa! Hon tittade på oss och skrattade liksom för sig själv, medan hon upprepade sin inbjudan.

Jag vet inte om hon är en häxa eller om det

handlar om mentala brister hos en äldre kvinna, kanske senilitet, men den lilla händelsen speglar ändå en vardag där många ser häxan som en realitet varhelst man befinner sig.

Bateyen är ett område där evangelium verkligen kan provocera fram oanade konsekvenser, men vi har en stor Gud som äger all makt! Han har ett angeläget ärende till bateyens invånare, han vill frälsa dem och befria dem från ockulta religiösa bojor och föreställningsvärldar. Som ett redskap för detta sitt verk har han kallat den lilla Maranataförsamlingen i Stockholm. Detta

är fantastiskt, och inget annat än nåd utöver nåd! Må Herren ge oss än mer nöd för människors frälsning och eviga väl, och må hans egen kärlek vara vår drivkraft!

Ur den bittraste nöd, ur de tyngsta nederlag letar sig en ton fram; en äkta kristallklar ton, fri från slagg och belastning, en ton som tränger sig uppåt och hemåt. Stäm in i denna hjärtats lovsång, stäm in med syskonen i Palavé, ja stäm in från möteslokalen på Bällsta, stäm in där du är, från skilda platser på vår jord! Stäm in i denna lovsång som är vår Guds tron; stäm in i det rop som från levande maranatasjalar ljuder: Snart kommer vår Befriare! ■

Hela Världen..

forts från sid 4

I Lukas evangelium talar Jesus om ångest och om hur människor uppper andan av förskräckelse för det som ska övergå världen (21:25-26). Det är den hopplöshet hela världen befinner sig i, men hoppet finns där: "När detta börjar ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning." Där står vi idag: Jesus kommer snart!

Församlingens kallelse är att i tro och handling åskådliggöra detta enda verkliga hopp för en sargad mänsklighet. Bli lik Jesus i kampen för orättfärdighetens offer. Stå upp för flykten, sträck ut din hand till den behövande. Samla skatter i himlen. Låt oss ta vara på den korta tid som är kvar och på allvar påminna världen om Jesu snara tillkommelse. ■

Stöd Maranataförsamlingens arbete i Dominikanska republiken och Haiti

I den haitiska byn Mont Leon har missionen de senaste åren sört för att barnen i området fått fri skolgång. Nu börjar ett nytt läsår och med det en ny utmaning.

PG 44 10 05 - 6

En framkomli

Emanuel Johansson, väckelsemöte i Umeå

Vi behöver inte vara kvar i en sorg tillfällen som gått förlorade, utan låta om den är efter Guds vilja, leda fram till förändring, ett närmande till Jesus.

Jag vill påminna om att det finns en framkomlig väg vilken situation du än har hamnat i, och oberoende av vilken situation du just nu befinner dig i. Vi kan lämna bakom oss det vi gått igenom, och sträcka oss mot honom som förmår göra allting nytt. Paulus skrev till Korintierna:

-Ty även om jag gjorde er bedrövade med mitt brev, så ångrar jag det inte nu. Först ångrade jag mig, eftersom jag såg att brevet gjort er bedrövade, om än bara för en tid (2 Kor 7:8).

Så kan det vara när man får möta Guds Ord. Ett förmaningens ord som en hälsning från Gud. Det kan vara smärtsamt att möta sanningens ord men det är så nödvändigt att göra de här erfarenheterna, att uppleva att ens liv blir speglat i ordet och konfronterat med Guds ord. Då kan det leda fram till det vi läser här:

-Men nu gläder jag mig, inte därför att ni blev sorgsna utan därför att er sorg ledde till att ni ångrade er. Det var ju efter Guds vilja som ni blev bedrövade, och därför har ni inte lidit någon skada genom oss. Ty en sorg efter Guds vilja för med sig en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning. Men världens sorg leder till död. Se, just detta att ni greps av sorg efter Guds vilja, vilken hängivenhet har inte det fört med sig bland er (2 Kor 7:9-11).

Vilken hängivenhet har inte det fört med sig bland er! Och en sorg efter Guds vilja!

Vad kan detta handla om? Jo, det kan handla om en längtan efter att det ska ske något nytt i en människas liv. En längtan

efter att elden åter ska tändas, att den första kärleken som vi har sjungit om åter ska få flamma upp, och leda fram till att vi får komma i tjänst för Gud och komma in i den plan som han har för vars och ens liv.

Vet att just för dig har Herren särskilda tankar. Han har särskilda gärningar, han har särskilda uppgifter för oss var och en. Vi behöver inte vara kvar i en sorg över år och tillfällen som gått förlorade, utan låta denna sorg om den är efter Guds vilja, leda fram till en förändring, ett närmande till Jesus. Vi kan få uppleva att det blir en hängivenhet ibland oss. Tänk om det får ske efter det här enkla mötet denna kväll att vi går hem var och en, en skara som är hängivna det verk som Gud har kallat oss till. Hängivna Jesus Kristus som har kallat oss och som har en underbar plan för

hemåt! Halleluja!

Vi kan ta ett exempel i Johannes evangelium. Lärjungarna hade varit med om en omvälvande tid i sina liv när Jesus gick till korset, när han hängdes upp där och när han lades i graven. Det fanns en osäkerhet inför vad som skulle hända? De hade gjort stora underbara erfarenheter tillsammans med Jesus. De hade vandrat med honom, de hade fått en ny inriktning för sina liv; ja en ny identitet. Så skedde allt detta omvälvande. Men Jesus uppstår, halleluja! Han lever, och han visar sig för lärjungarna. Trots det ser vi ändå en osäkerhet, en ovisshet och kanske en besvikelse. Petrus säger så till dem han var tillsammans med: "Jag ger mig ut och fiskar." Kanske det var en besvikelse, först och främst över sig själv. Han hade svikit och inte levt upp till de

Många har en kallelse, ett uppdrag att slutföra, men är på fel plats, med fel inriktning och fel prioriteringar.

oss var och en. Det finns en framkomlig väg, och det finns ett hopp, men vad har vi att göra? Jo, vi får överlämna oss med allt vad vi är och har i Jesu händer. Han kan göra allting nytt, och vi får uppleva om det är hans vilja att vi får lämna saker bakom oss och sträva framåt – uppåt –

förväntningar han hade på sig själv.

Jag vet inte hur det är med dig, men jag tror att många gånger blir vi människor besvikna på oss själva. Vi blir besvikna när vi kommer till korta på olika områden, och så tänker vi: Nej, det är ingen idé. Det här var ingenting för mig

g väg

över år och ta denna sorg m till en

ändå. Det här som jag har fått uppleva, kallelsen, och den här nya inriktningen med mitt liv.

Vilket ödesdigert beslut för Petrus när han säger: Jag går och fiskar. Det var ju egentligen inte något ont i att gå tillbaka till ett fiskafänge. Ingen kan väl klandra en person som går och fiskar. Det var ju hans yrke sedan tidigare. Men här var det fel beslut, eftersom Petrus hade fått en annan uppgift, en uppgift som människofiskare. Gud hade en särskild plan för honom och jag tror att många i vår tid på samma sätt är på fel plats med sitt liv. Man har en kallelse, man har ett uppdrag att slutföra, men är på fel plats, med fel inriktning och fel prioriteringar.

Men då vi läser längre fram i kapitlet får vi veta att det är en som står på stranden, och det är Jesus. Han har gjort i ordning en eld där och frågar: Mina barn, har ni något att äta? Han säger vidare: -Kasta ut på högra sidan om båten så ska ni få, och de kastade ut.

Han benämnde dem ”mina barn”. Halleluja! Var är hans barn idag? Var är hans barn i vårt land, i vår tid? Vilken omsorg han visade, och vilka tankar han har för sina barn.

-Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: ”Det är Herren.” När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig ytterplagget, för han var lätt klädd, och kastade sig i sjön. De andra lärjungarna kom efter i båten (Joh 21:7-8).

Han hörde tonen och han fick veta att det var Herren som var där! Då rörde sig

något i hans hjärta och han kastade sig överbord! Han funderade inte över hur det skulle gå med det och det, utan han kastade sig i rätt riktning. Han kastade sig i frälsarens armar, halleluja! Det kan du och jag också få göra. Du behöver inte fundera så mycket på hur det ska gå med det eller det. Har du fått en signal, har du hört tonen, ta då kallelsen på allvar. Vilken omvändelse detta var i Petrus liv. Han fick verkligen uppleva hur elden tändes på nytt. Han fick det förnyade uppdraget och fick veta något om sin kallelse, om den plan som Gud hade för hans liv.

Vi får inte veta allt, men vi får ta ett steg. Vi får kasta oss i rätt riktning, i Frälsarens armar. Många behöver nås av denna kallelse; många som har denna längtan, denna sorg. Måtte det leda fram till att vi kastar oss i frälsarens armar och ger våra liv på nytt till honom.

Jag har även tänkt på en man i Gamla testamentet, en kung som hade levt ett förfelat liv. Inte bara på fel plats, utan han hade också gjort det som var ont i Herrens ögon.

Det står om Manasse i andra Krönikaboken.

-Manasse var tolv år när han blev kung, och

och han hade mycket att fundera på. Hur han hade levt sitt liv, hur han hade hamnat helt fel i sitt liv. Men det är underbart att läsa att det fanns en framkomlig väg även för denne man, Manasse.

-Men när han nu var i nöd, bönföll han inför HERREN, sin Gud, och ödmjukade sig djupt för sina faders Gud. Och när han på detta sätt bad till honom, bönhörde HERREN honom och lyssnade till hans bön och lät honom komma tillbaka till Jerusalem som kung. Då insåg Manasse att det är HERREN som är Gud (2 Krön 33:12-13).

Det är Herren som är Gud! Halleluja! Tänk, vilken seger, att även för honom som så förfelat sitt liv, så var omvändelsen det som var nödvändigt, omvändelsen var den framkomliga vägen. Han fick vända sig till Herren, och han fick er-känna att det är Herren som är Gud.

Om vi läser något av bakgrunden, vet vi att Manasse var Hiskias son. I kapitlet innan står det berättat om en underbar väckelse i Israels land. Vi läser om hur man firade påskhögtiden i Jerusalem, och hur man aldrig, sedan Salomos dagar, firat Herrens högtid på detta sätt. Hur man skickade ilbud till de norra stammarna och samlade folket i Jerusalem. Vi läser också om hur Herren räddade folket när

**Det var en lång väg och han
hade mycket att fundera på.
Hur han hade levt sitt liv, hur
han hade hamnat helt fel.**

han regerade femtiofem år i Jerusalem. Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, efter den avskyvärda seden hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn (2 Krön 33:1-2).

Vi får läsa om avgudadyrkan och fruktansvärda saker, om sådant som förledde Israels folk. Det hela slutar i tragedi och hela hans liv slås sönder. Det står:

-Då lät HERREN den assyriske kungens arméer komma över dem. De slog Manasse i bojor och fängslade honom med kopparbojor och förde honom till Babel (2 Krön 33:11).

Jag har funderat över den här färden till Babel. Manasse var fjättrad i kopparbojor. Han fick gå bakom en häst eller åka fångkärra. Det var en lång väg i alla fall,

den assyriske kungens arméer omringade och belägrade Jerusalem. Men Hiskia och Jesaja bad till Herren och Herren svarade, Herren beskyddade.

Det var underbara saker som hade skett. Mitt i detta ske-ende föds denne Manasse.

Vi kan fundera över: Varför valde han den väg han gjorde, varför blev hans liv så förfelat när han kommer ur ett sammanhang med väckelse, ett sammanhang där man fruktar Herren. Kanske svaret är att de sista tio åren i Hiskias liv blev annorlunda. Det blev stagnation, läser vi om. Det var under denna tid som Manasse växte upp. Många av oss minns

tider då det har varit väckelse, när det har varit väckelse i våra egna liv, men kanske har det stagnerat. Kanske det finns saker som inte riktigt är som det har varit.

Vi ser här vilka konsekvenser det kan innebära när vårt kristna liv stagnerar och inte är som det borde vara. Men det finns en framkomlig väg, det finns en väg att söka Herren på nytt. Vi läser om lärjungarna att de åter blev uppfyllda av Anden.

Det finns många som likt Manasse har en bakgrund med en slags anknytning till väckelsesammanhang. De har hört om de under som Gud har gjort, och om hur Gud har förvandlat människors liv, men de lever själva idag långt ifrån Herren. Men här står det om Manasse att när han nu var i nöd, då bönföll han inför Herren. Kanske det är så för många individer och kanske det är så för vårt land att Herren måste föra människor in i nöd för att man

ska söka Herren.

Någonstans där tror jag att utmaningen för Guds folk nu ligger.

Syskon och vänner, vi har ett oerhört uppdrag. Vi har ett evangelium som är anförtrött oss, och vi har ett uppdrag att vara Guds sändebud. Gud vill förmana

och vi kanske inte har så många år, så många tillfällen kvar. Hur ska vi använda dem? Jo, ge dem till Herren! Och om det behövs omvändelse i ditt liv, så omvänd dig till Herren, och du ska få uppleva att det är en framkomlig väg. Gud kan fylla dig på nytt med sin Ande. Han kan på nytt

Gud kan fylla dig på nytt med sin Ande. Han kan på nytt föra dig in i tjänst, in i den kallelse han har särskilt beredd för dig.

genom oss: Låt försona er med Gud! Det kommer an på dig och mig, ty uppdraget har Gud lagt i våra händer. Vad gör vi med de sista tillfällena? Tiden är kort

föra dig in i tjänst, in i den kallelse han har särskilt beredd för dig. Låt oss kasta oss i Frälsarens armar. ■

Vittnesbörd

Vårt stora hopp är att vi en dag ska få möta Jesus!

Sean Ureña, väckelsemöte i Umeå

Vi har ett stort hopp som kommer från himmelen, och det hoppet är Jesus.

En dag var jag på T-centralen i Stockholm och delade ut traktater. Där träffade jag en kille som sa att han behövde hjälp:

- Jag dricker mycket alkohol och använder droger.
- Du behöver få möta Jesus, svarade jag honom.
- Nej, sa han, det räcker inte med Jesus för mig.
- Du måste sluta leta och söka efter andra ting, förklarade jag för honom. Det är bara Jesus som kan göra allting

nytt i ditt liv.

Just så är det. Det finns ingen mening och det finns inget hopp som kan göra något nytt i våra hjärtan utom Jesus. Det är bara han som kan göra detta.

Vår livsvandring är snart slut och Jesus kommer. Han säger till dig som tror på honom:

- Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig (Joh 14:1).
- Jesus kommer snart och vi ska flytta hem till honom i himlen en dag.

I bibelns sista bok, Uppenbarelsebokens sista kapitel står det:

- Se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge var och en efter hans

gärningar (Upp 22:12).

- Och Anden och bruden säger: "Kom!" Och den som hör det må säga: "Kom!" Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet (Upp 22:17).

Jesus säger till oss: - Var inte orolig! Jag kommer snart.

Det är vårt stora hopp att vi en dag ska få möta honom! Amen. ■

Låt Jesus fylla dig med den helige Ande!

Verner Eriksen, sommarkonferensen 2014

Jesus var ungefär 30 år då han började sin gärning. Han lät sig döpas av Johannes i floden Jordan och Guds ande kom över honom, ja den sänkte sig ned över honom som en duva. Det behövdes för att han skulle skickliggöras för det uppdrag han hade fått. Därefter gick han ut i öknen och frestades av djävulen.

Jag har tänkt på en man som hette Nikodemus. Han kom till Jesus på natten, och jag har funderat på vad han egentligen ville veta av honom.

-Denne kom till Jesus om natten och sade till honom: "Rabbi, vi veta att det är från Gud du har kommit såsom lärare; ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om icke Gud är med honom" (Joh 3:2).

Sådana tecken! Om inte Gud är med honom!

Nikodemus förstod att Gud måste vara med honom, eftersom han kan göra de tecken han gör. Gud var med honom och stadfäste sitt ord. Men vad ger då Jesus honom för svar? Han kanske inte fick det svar han hade väntat sig, men Jesus säger:

-Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa icke bliver född på nytt, så kan hon icke få se Guds rike (v 3).

Det där hade inte Nikodemus väntat sig; att en människa måste bli född på nytt. Det tyckte han lät helt horribelt, helt vansinnigt.

Man förstår dock att det var ett viktigt svar Nikodemus fick, att en människa

måste bli född på nytt, för att hon annars inte kan få se Guds rike. Jesus sa vidare:

-Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa icke bliver född av vatten och ande, så kan hon icke komma in i Guds rike (v 5).

Av vatten och ande måste hon födas för att få komma in i Guds rike! Nikodemus kunde omöjligt förstå detta, varpå Jesus frågar:

-Är du Israels lärare och förstår icke detta?

För att vi ska få den här utrustningen som Gud vill att vi ska ha för att kunna vinna människor, så måste vi födas på nytt. Gud måste få kläda oss med kraft så vi kan få styrka att gå ut och vittna för människor om honom som har frälst oss.

I Apostlagärningarna ser vi vad som hände på pingstdagen:

-Då kom plötsligt från himmelen ett dån, såsom om en våldsam storm hade dragit fram; och det uppfyllde hela huset där de sutto. Och tungor såsom av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på dem, en på var av dem. Och de blevo alla uppfyllda av helig ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala (Apg 2:2-4).

Som ett vittne för Jesus får vi utrustas med den helige Ande. Den har han lovat oss att få. Jag tror det är många som längtar efter detta, som kanske inte har blivit döpta i den helige Ande och fått uppleva tungotal som tecken. Det kan du få nu! Om du längtar och beder, så kan

Jesus utrusta dig och ge dig den rustning du behöver.

Du som inte är frälst, du kan bli frälst och få uppleva Guds Ande. Han skickliggör dig för det uppdrag han vill utföra genom dig. Vi får vara hans vittnen i dessa dagar innan Jesus kommer. Vi vet att han kommer mycket snart så det gäller att vara redo då han kallar till tjänst, så att vi får många med oss på den här vägen som Gud har stakat ut för oss att gå. Ta emot Jesus i ditt hjärta, och låt honom fylla dig med den helige Ande. Låt honom få berika dig med andens dop. Då får du gå ut på hans Ord och bli ett vittne och vinna människor för honom. Amen. ■

Radio Maranata

Stockholm, 88 MHz Dagl. 8.00 Månd & onsd 18.00

Göteborg, 94,9 MHz Tisd 21.00, Lörd 15.00

Rudiosändningar via internet: <http://maranata.se/media/radio-maranata/>

Tro som öv

Text: Tage Johansson

Tro innebär att någonting som kommer från Gud blir förkroppsligat. En sann och levande tro manifesterar sig i handling. Tron är i sig död om den inte har med sig gärning. Bibeln är full av exempel på dem som ägde den kämpande och övervinnande tron. Detta sporrar oss att vara med i samma kamp som de hade. Paulus uppmanade Timoteus att *"kämpa trons goda kamp"* och därigenom vinna det eviga livet. Likaså Judas förmanar att kämpa för den tro som en gång för alla har blivit överlämnad åt de heliga. Det finns alltså en kamp att utkämpa på trons territorium. Skriften ger många exempel på hur och varför vi har en kamp att utkämpa här i tiden, till dess vi har nått fram till målet för att mottaga segerkransen.

Guds ord upplyser oss om sådant vi är kallade att vinna seger över. Men först ska vi se på orsaken till, och vad som gör det möjligt att vi kan vinna seger. När Jesus kom tog han upp kampen mot världen, som var under ondskans herrevälde. Han övervann denna världens furste och krossade hans makt för evigt. Det är tron på denna seger som Johannes skriver om i sitt brev, *"detta är den seger som har övervunnit världen, vår tro"*. Jesus var inte i behov av att vinna seger över världen för sin egen del. Det var för att denna seger skulle komma oss tillgodo som han kämpade och övervann. Hans seger kan bli vår seger när vi tror och förkroppsligar den i våra liv. Även gamla förbundets folk kom i åtnjutande av denna seger genom att den blev utlovad på förhand som ett löfte.

Gud sade redan till de första människorna att *"kvinnans säd"* skulle söndertrampa ormens huvud. Bibelns troshjältar var övervinnare. Noa övervann sin onda samtid genom att förkroppsliga de ord som Gud uppenbarade för honom. En övervinnande tro har Guds eget ord som grundfundament. Abraham övervann också sin samtid i likhet med Noa. Han växte upp i en ogudaktig miljö där avgudadyrkan stod på topp. Abraham som själv var en avgudadyrkare trodde och lydde budskapet från Gud. Genom tron var han lydig och drog ut från sitt land och från sin släkt. I Domarboken kapitel fem finns ytterligare exempel på sådana som trodde och vann seger. Medan många ägnade sig åt rådslag, flöjtspel, överläggningar, dröjde vid skeppen, satt kvar vid havets

Ingenting kan hindra dem som äger trons övertygelse. Kaleb och Josua, som var bland de tolv som bespejade landet man skulle inta, fick uppleva att trons ande var starkare än den otrons ande som stod dem emot. Trons handling kommer av trons övertygelse, som i sin tur kommer av det levande ordet.

Vad var orsaken till att inte alla kom med Jesus in i bröllopssalen som Jesus undervisar om i liknelsen om de tio jungfrurna i Matteus kapitel 25? De oförståndiga underlät att göra vad de förståndiga gjorde. De förståndiga ägde trons insikt i vad man skulle göra för att vara redo att möta brudgummen.

Det Paulus skriver till Timoteus ger oss insikt i hur vi kan övervinna den farliga och svåra tid vi lever i nu.

- Det må du veta att i de yttersta dagarna

När Jesus kom tog han upp kampen mot världen, som var under ondskans herrevälde. Han övervann denna världens furste och krossade hans makt för evigt.

strand eller stannade vid sina vikar, så prissgav Sebulons folk sina liv åt döden och Naftali likaså på stridsfältets höjder. Det fanns en hemlighet hos dessa bibels troshjältar som gjorde dem till segervinnare. De ägde trons övertygelse och dess segerkraft i sina liv. Rut ägde den. Noomis vittnesbörd om sitt land, folk och deras Gud hade slagit rot i Ruts hjärta. Då kunde ingenting hindra henne att dra ut ifrån sitt land, sitt folk och sin släkt.

svåra tider skall komma. Människorna kommer att älska sig själva, vara penningkära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, egensinniga och högmodiga. De skall älska njutning i stället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!

Det finns en trons motkraft till det vi

ervinner

ska hålla oss borta ifrån. Detta ägde den första församlingen. De höll fast vid ett dagligt samlande, för att hålla ett fast grepp om undervisningen, brödragemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna. Gud har givit oss detta så att vi kan vinna seger över de krafter som hela tiden vill dra oss bort från Guds rike. Gud som verkar vilja och gärning i våra liv kan göra oss ståndaktiga. Jesus säger med tanke på församlingens sista tid att kärleken hos de flesta ska kallna, men att den som är ståndaktig intill änden ska bli frälst. Om tron ska segra måste det finnas ståndaktighet. Gudsmannen från Juda fick erfara vad det vill säga då ståndaktigheten vacklar. Guds ord till honom var detta:

-Du ska varken äta eller dricka och ej heller vända tillbaka samma väg du gick hit (1 Kon 13:9, Folkbibeln).

Gudsmannen stod emot konung Jerebeams generösa erbjudande, men ståndaktigheten räckte inte till för att stå emot den avfällige profeten i Betel. Han uppmanade gudsmannen från Juda att följa med honom hem för att äta och dricka fastän Guds budskap varit tydligt och klart. Detta blev gudsmannens stora fall.

Bibelns troshjältar inspirerar oss att följa deras exempel. Vi må följa Sadrak, Mesak, AbedNego och Daniel som stod fasta och inte lät sig rubbas en enda millimeter. Daniel var angelägen att inte låta sig orenas av det som serverades på konungens bord. Genom att stå ren och vara avskild kunde han vinna seger över prövningar och förföljelser. Detta drabbar alla som vill leva gudfruktigt i

Kristus Jesus.

Den stora och allvarliga frågan är om var och en av oss verkligen är medvetna om de faror som kantar vår pilgrimsfärd, hotande eller lockande. Vi har många varnande exempel i skriften av dem som inte nådde målet pga att man non-

Jesus har ett speciellt löfte till var och en som tar vara på hans ord

chalerade de varningssignaler Gud hade gett. På grund av ohörsamhet blev de löftesord de fingo höra till ingen nytta eftersom det inte blev upptaget hos dem, eller som det heter i en annan översättning "Ordet blev inte sammansmält med dem som hörde det".

Jesus har ett speciellt löfte till var och en som tar vara på hans ord, precis på samma sätt som han gav löftet till församlingen i Filadelfia i provinsen Asien.

- Eftersom du har tagit vara på mitt bud om ståndaktighet skall jag taga vara på dig och frälsa dig ut ur den prövningens stund som skall komma över hela världen för att sätta jordens innebyggare på prov. Jag kommer snart, håll fast det du har så att ingen tager din krona. Den som vinner seger, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel... (Upp.3:10-12). ■

BMC

förlag

Epost: bmc@maranata.se
Tel: 08 - 98 56 83

Tid att vakna inför tidens allvar

Tage Johansson har sammanställt en sexsidig skrift med profetiska allvarsord inför Jesu tillkomme och vår tidsålders upplösning.

Den innehåller hela den profetia som har ett utdrag publicerat på den här tidningens baksida.

Denna skrift sprides fritt!

Kyrko- och väckelsehistoria

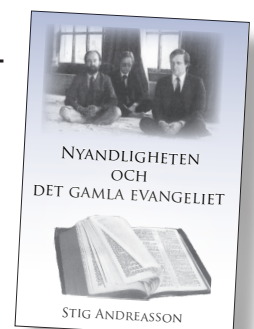
av Jan Egil Hafsahl,
168 sidor

Pris: 129 kr
+porto

Nyandligheten och det gamla evangeliet

Av Stig Andreasson,
56 sidor,
häftad.

Pris: 39 kr
+porto

Den stora förs

Av Michael Hafsahl, sommarkonferensen 2014

All den prakt som översteprästen brukade ha, bar han inte denna dag, då han skulle klä sig i enkelhet. Här har du förebilden till vår överstepräst. Han som lade av sin härlighet och steg ned till jorden. Det heter: Likt ett får som förs bort för att slaktas. Han kom i ödmjukhet. Det fick prästen också göra.

Sommarkonferensens tema är ”Den tro som övervinner”. I samband med detta kom två frågor till mig, dels vad är det tron på, dels vad är det denna tro övervinner?

Jag ska här tala om den stora försoningsdagen, som en förebild, och knyta an till temat.

Hur får jag den övervinnande tron och vad är det tron på? Hur får man tro? Svaret är väldigt enkelt: Tron kommer av predikan, och predikan i kraft av Guds Ord, står det i Romarbrevets kapitel tio.

Vi går nu till texten om den stora försoningsdagen i tredje Moseboken. Judarna hade fester och högtider och många står som förebilder på Jesus. Jag vill säga att få – kanske ingen – är en så tydlig förebild på Jesus som det som kallas Jom Kippur – den stora försoningsdagen. En

gång om året skulle översteprästen gå in i det allra heligaste med blod för att försona folkets synder. När jag har läst det för mig själv, har jag tänkt: Vilken fantastisk Gud vi har. Hur han har ordnat det, och vilka förebilder vi ser som uppfyllts i Jesus Kristus.

- HERREN talade till Mose, sedan Arons båda söner hade dött, de som dog när de trädde fram inför HERRENS ansikte. Och HERREN sade till Mose: Säg till din bror Aron att han inte när som helst får gå in i helgedomen innanför förlåten framför nådastolen som är ovanpå arken, för att han inte skall dö. Ty jag skall uppenbara mig i molnet över nådastolen (3 Mos 16:1-2).

Inte när som helst. Det var alltså inte en dag som fritt kunde väljas när som helst. Inte om Mose tyckt att ”den här helgen är det lämpligt med en försoningsdag, så nu tar vi den här helgen, det passar bra”, och inte heller om hela folket menat att ”nu behöver vi verkligen en sån här dag,

så nu tar vi en försoningsdag”!

Nej, det var en speciell och av Gud utsedd dag.

- Detta skall för er vara en evig stadga: I sjunde månaden, på tionde dagen i månaden, skall ni fasta och inte utföra något arbete, varken de som är födda i landet eller främlingen som bor ibland er. Ty på den dagen skall försoning bringas för att rena er. Från alla era synder skall ni renas inför HERRENS ansikte. En vilosabbat skall den vara för er, och ni skall fasta. Detta skall vara en evig stadga (3 Mos 16:29-31).

Det var en speciell dag, fastställd av Herren. Den kunde inte flyttas efter eget gottfinnande, utan det var Herren som utsett en dag. Detta är i sig en förebild som vi kanske har svårt att förstå vad det handlar om, men när den stora uppfyllelsen kom, så var det på den dag som Gud själv hade utsett. Inte förr och inte senare, det var på den dag som Gud hade sagt. Tiden och stunden för din och min försoning var

oningsdagen

utsedd redan före världens skapelse; på den dag Gud hade bestämt.

I rätt tid kom Jesus. I rätt tid gav han sitt liv. Det var ingen panikartad plan från Guds sida eftersom människan nu hade fallit i synd. Hur ska vi reda ut det här? Hur ska vi få ordning på människans problem? Något har hänt som vi måste försöka lösa! Nej, Gud visste redan innan han skapade, därför att Gud är allsmäktig. Gud vet vad som ska hända och ske, han vet allt. Därför hade han en plan. Det heter om Jesus, Guds Lamm, att han blev slaktad innan världens skapelse. Innan världens grund var lagd, hade Gud utsett din och min försoning. Det var Guds plan från evighet. På den dagen skall det ske.

Gud hade åt sig utsett ett Lamm till försoning för dig och mig. Jag tror att det är detta Abraham rent profetiskt säger när han är på väg upp till Moria berg tillsammans med Isak, sin son. Isak frågar: Far, här är veden, här är elden, men var är lammet? Ja jag tror att det är profetiskt det Abraham säger. Han skådar framåt genom tidsåldrarna, och så säger denne gamle man: "Gud ska själv utse åt sig ett lamm. Gud ska själv skicka ett lamm till brännoffer! Jag tror att Abraham skådade genom tidsåldrarna och såg Golgata. Han ser korset, och svaret kommer i full förvissning: Gud ska åt sig utse ett lamm. Det var inte bara ett svar till Isak i det ögonblicket; det var en profetia om det som skulle komma. Gud har utvalt, Gud har utsett. Det var uppfyllelsen av det som den stora försoningsdagen var en förebild på. Gud skulle utse åt sig ett lamm. Det var en speciell dag; en dag som Gud hade utvalt.

Det var det första. För det andra heter det om prästen:
- Detta skall Aron ha med sig när han går in i helgedomen: en ungtjur till syndoffer och en bagge till brännoffer. Han skall ta på sig en helig livklädnad av linne och ha ben-

kläder av linne på sin kropp, och han skall spanna på sig ett bälte av linne och vira en turban av linne om huvudet. Detta är de heliga kläderna, och innan han tar dem på sig skall han bada sin kropp i vatten (3 Mos 16:3-4).

I vanliga fall blev tjänsten i templet utförd av de andra prästerna. Men här är det Aron som ska göra tjänst. Det är översteprästens tjänst den här dagen. Det var alltså något som det vanliga prästerskapet inte kunde utföra. Det här var översteprästens tjänst, och även detta är en förebild. Försoningen för skulden var det endast en som kunde utföra. Det var inte något som ett helt prästerskap kunde förverkliga, utan det var bara en, en överstepräst, som kunde bära fram försoning för synden.

Vi har en sådan överstepräst, säger Hebréerbrevets författare. Det är tron på honom som gör oss till övervinnare. Översteprästen skulle tjäna på ett ödmjukt sätt. Han ska ha på sig en helig livklädnad av linne. Och han ska ha benkläder av linne på sin kropp, och han ska spanna på sig ett bälte av linne och vira en turban av linne om huvudet. Detta är de heliga kläderna, och innan han tar dem på sig skall han bada sin kropp i vatten.

Han tar inte på sig efoden den här dagen, den som var gjord av konstvävnad i guld och av färgat, tvinnat, fint garn. Han tar inte på sig bröstskölden, den som hade en dyrbar sten för var och en av Israels tolv stammar. Han tar inte på sig de flätade guldkedjorna, han tar inte på sig Urim och Tummin, han tar inte på sig kappan han hade i vanliga fall. Där fanns granatäpplen och guldbjällror hela vägen runt kappan. All den prakt som han brukade ha. Han hade den här dagen inte turbanen med guldplattan där det stod ingraverat "Helgad åt Herren". Nej, det skulle vara enkelhet. En livklädnad av linne. Den som vill läsa om översteprästens prakt kan gå till 2 Moseboken kapitel 28. Den här dagen skulle översteprästen klä sig helt i enkelhet. Här har du förebilden till vår överstepräst. Han som lade av sin

härlighet och steg ned till jorden och hans enda diadem var en törnekrona. Han hade ingen konungslig kappa annat än den de svepte om honom då de hånade och slog honom. Han hade ingen konungslig spira annat än röret man tryckte in i hans hand. Han var ödmjuk och stilla. Det heter: Likt ett får som förs bort för att slaktas. Han kom i ödmjukhet. Det fick prästen också göra. Han fick bära en helig livklädnad av linne. Prästen skulle också vara syndfri och ren den här dagen.

- Och Aron skall föra fram sin egen syndofferstjur och bringa försoning för sig och sitt hus (3 Mos 16:6).

Aron måste först försona sig själv, innan han kunde göra någonting för folket.

- Aron skall föra fram sin syndofferstjur och bringa försoning för sig själv och sitt hus. Han skall slakta sin syndofferstjur. Sedan skall han ta ett fyrfat, fullt med glöd från altaret som står inför HERRENS ansikte, och han skall fylla sina händer med krossad, väldoftande rökelse, och han skall bära in detta innanför förlåten. Han skall lägga rökelsen på elden inför HERREN, så att ett moln av rökelse täcker nådastolen ovanpå vittnesbördet, detta för att han inte skall dö (3 Mos 16:11-13).

Aron fick först rena sig själv, bära fram försoning för sin egen synd innan han kunde sona för någon annan. Han kunde inte träda fram inför Gud med sin synd. Det skulle innebära döden för denne överstepräst. Då Gud är rättfärdig kan han inte ha gemenskap med något som är syndigt. Gud är helig, Gud är en, Gud är upphöjd, och det är mot Guds natur att ha gemenskap med synden. Därför måste översteprästen först sona sin synd innan han kunde ta itu med folkets synder. Vi läste att han skulle bada sin kropp i vatten. Han skulle alltså rena sig själv.

- Han skall bada sin kropp i vatten på en helig plats och ta på sig sina vanliga kläder. Sedan skall han gå ut och offra sitt eget brännoffer och folkets brännoffer och bringa försoning för sig och för folket (3 Mos 16:24).

Han skulle träda fram inför en helig Gud och det var nödvändigt att han först bar fram försoning för sig själv, så att han inte skulle dö.

Här ser vi en bild som inte räcker till, för vi har en överstepräst som är så mycket större, som inte behöver bära fram försoning för sig själv, för han är syndfri! Han behöver ingen rökelse för att täcka över nådastolen när han träder fram inför Fadern, där Gud tronar mellan keruberna, för att han inte ska dö i mötet med den trefalt helige Guden. Han är själv Gud; han och Fadern är ett. Han är själv rättfärdig, och därför, när han dör behöver han inte bära fram försoning för sig själv, men han bär fram försoning för våra synder, pris ske Gud! Han är utan synd, utan fel, utan lyte eller något sådant. Han är ren och helig. Därför är han också i sanning vår Frälsare. När han träder fram är han syndfri. Det finns inget fel hos honom; det finns inget man kan sätta fingret på och säga: det där är inte rent, det där räcker inte, det håller inte. Han är tillräcklig på alla punkter. Prövad i allt liksom vi, dock utan synd! Vilken förlossare vi har! Vilken Herre och Mästare vi tjänar!

Den här prästens arbete skulle utföras i ensamhet. Han fick ingen hjälp eller assistans den här dagen:

- Ingen människa får vara i uppenbarelsetältet från den stund då han går in för att bringa försoning i helgedomen, till dess han går ut. Så skall han bringa försoning för sig själv och sitt hus och för Israels hela församling (3 Mos 16:17).

I försoningen är han ensam. Ingen får gå in dit han har gått in för att bringa försoning. Då är han ensam i sitt arbete, den här översteprästen. Det är inte svårt att se denna bild överförd på Jesus Kristus. Han är ensam med försoningsverket. Han får ingen hjälp av sina lärjungar när han bringar försoning. När man kommer för att gripa Jesus i ortagården, då är han tillsammans med sina lärjungar. Men han är helt suverän då han ser till att de inte blir tagna tillsammans med honom. Jag är övertygad om att om fariséerna och de skriftlärde kunde ha gjort som de ville, så hade de tagit Jesu lärjungar tillsammans med Jesus för att bli av med hela problemet där och då. Men Jesus är dem totalt överlägsen när han möter dem. De ville ha bort allt som påminde om Jesus. Men Jesus frågar: Vem är det ni söker? Två

gångar ställde han frågan om detta, och de tvingas svara: Jo, vi söker Jesus från Nasaret. Vad är ert ärende? Jo, vi ska ha tag i Jesus från Nasaret. Vem är ni sända att gripa? Jo, det är Jesus från Nasaret. Och så kommer den här vinklingen då han ställer sig mellan soldaterna och sina lärjungar: Låt då dessa gå fria. Man har själva gett svaret. Vi söker Jesus från Nasaret. Så kommer han med svaret: Låt då dessa gå fria! Om det är mig ni söker, då ska de här få gå fria. Jesus ställde sig också mellan mig och djävulen när djävulen kom för att kräva det han tyckte var hans. Då sa han: Du, det är mig du söker. Låt då honom få gå fri!

Jag tror att detta är en upplevelse för många av oss. Hur var det min vän? Ställde sig Jesus inte mellan dig och djävulen för att du skulle få gå fri? Ställde han sig inte framför dig och sa: Jag har tagit hans synd, låt honom få gå fri! Det är mig du söker. För varenda en av oss ställde han sig till vårt försvar och sa: låt denne få gå fri! Jag har tagit hans straff. Det straff vi borde ha, har Jesus tagit på sig, för att vi skulle gå fria. Där ser vi honom ensam i försoningen. Ensam kämpar han kampen, och ensam vinner han seger. Därför står han också ensam som världens försonare. Det finns en förlossare, pris ske Gud, och det är Jesus Kristus, Guds utvalda lamm och Guds enfödde son. Det finns ett enda blod som renar ifrån synd, och det är Jesu blod som blev utgjutet för oss på Golgata kors. Det är han, och han allena som är vår överstepräst, så låt då dessa gå fria. Vilken underbar Frälsare vi har!

Det är en arbetande överstepräst vi möter. Efter vad jag kunnat räkna ut så är det åtminstone femton djur som ska offras den här dagen av översteprästen. Det är ett hårt arbete. Vi läser i fjärde Moseboken:

- På tionde dagen i samma sjunde månad skall ni hålla en helig sammankomst. Ni skall då fasta och inte utföra något arbete. Som brännoffer till en ljuvlig doft för HERREN skall ni offra en ungtjur, en bagge, sju felfria årsgamla lamm, och som matoffer till det fint mjöl blandat med olja: tre tiondels efa till tjuren, två tiondels efa till baggen, och en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen. Dessutom skall ni offra en bock som syndoffer, detta förutom försoningssyndoffret och det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och deras drickoffer (4 Mos 29:7-11).

Översteprästen hade händerna fulla den här dagen. Det var ett hårt arbete för honom den stora försoningsdagen. Men om du ska göra en jämförelse mel-

lan Jesus Kristus och fullkomligheten av förebilden, då är det arbete prästen utförde räknat som intet. Vår Frälsares försoningsarbete är ett arbete mäktigare än själva skapelsen. Under skapelsen skapade han med sitt allmaktsord; han talade, och det skedde. Men nu är det något förmer. Nu handlar det om att försona en hel mänsklighet med Gud; en hel mänsklighet som har fallit i synd och som är hopplöst förlorad och behöver försoning. Det är en fallen mänsklighet, en förfelad mänsklighet.

Det var en mänsklighet som skapats för att ha gemenskap med Gud. En mänsklighet som var tänkt att få vara i hans gemenskap. En mänsklighet som skulle få tillbedja och ära sin Gud och skapare. Vi vet hur syndafallet kom in och stängde den här möjligheten och förstörde gemenskapen med Gud. Det heter om Gud, att då syndafallet hade skett kom han till lustgården och sökte efter människan. Adam, var är du? Men Adam har missat något. Han har blivit rädd. Han har gömt sig för Herren: *"Jag hörde dig komma i trädgården och blev rädd"* (1 Mos 3:10). Det är människans ställning inför Gud för Gud är rättfärdig och människan orättfärdig, och man är rädd för sin skapare och Herre.

För att försonas, behövde man något som var syndfritt. Detta hade inte mänskligheten, nej det fanns ingen som kunde utföra ett sådant arbete. Men så kom Jesus. Han är en arbetande överstepräst. Han bar all världens synd på sina axlar. All världens synd! Din och min och hela världens synd bar han med sig upp på korsets trä. Vilken börda! Så heter det: han kastade denna börda i glömskans hav. Det var ett arbete som hela världen gemensamt inte kunde åstadkomma. Hela världens ansträngningar kunde inte göra något med det problemet, men han gjorde det, och han gjorde det ensam.

Tänk, vilken överstepräst vi har, som kom och utförde detta för din och min försoning! För att vi skulle få komma tillbaka till gemenskap med Gud Fader, som det var tänkt ifrån början. Han kom och tog våra synder. Se Guds lamm, som borttager världens synd! Han bar den upp på Golgata trä och så försonade han oss med Gud Fader själv. Han är den som är förmer. Vad vi inte kunde, det gjorde han.

Så möter vi undervisningen om de två bockarna. Den har kostat teologerna

Det finns ett enda blod som renar ifrån synd, och det är Jesu blod som blev utgjutet för oss på Golgata kors. Det är han, och han allena som är vår överstepräst, och då får de som skulle dömas gå fria. Vilken underbar Frälsare vi har!

mycket blod, svett och tårar. De har haft stora problem med detta, jag har läst mig till tre, fyra, fem ja tio teorier om varför det är två bockar vid det här tillfället. Vi läser:

- Av israeliternas menighet skall han ta emot två bockar till syndoffer och en bagge till brännoffer. Och Aron skall föra fram sin egen syndofferstjur och bringa försoning för sig och sitt hus. Sedan skall han ta de två bockarna och ställa dem inför HERRENS ansikte, vid ingången till uppenbarelsetältet. Aron skall dra lott om de båda bockarna: en lott för HERREN och en lott för att skaffa bort synden. Den bock som lotten bestämmer åt HERREN skall Aron föra fram och offra till syndoffer. Men den bock som lotten bestämmer för att skaffa bort synden skall ställas levande inför HERRENS ansikte, för att försoning skall bringas genom honom. Och sedan skall han sändas i väg ut i öknen för att skaffa bort synden (3 Mos 16:5-10).

Här har man alltså två bockar. Man drar lott om de båda. En offras som syndoffer, den andra ska sändas iväg ut i öknen för att skaffa bort synden, den ska bära bort all Israels missgärning ut i öknen. I den första bocken är det inte svårt att se förebilden. Den offras, och det heter om dess blod att det ska stängas sju gånger framför nådastolen. Det är det renande blodet som förs in innanför förlåten, och stängs sju gånger framför nådastolen. Sju är symbolen för gemenskap mellan Gud och människa. Fyra, det är världens tal. Du har hört om jordens fyra hörn, det är världens tal. Och tre är Guds tal. Det är den treenige Guden. Sju är fyra och tre tillsammans, det är gemenskapen mellan Gud och människa. Det är där Gud och människa möts. Sju gånger skulle blodet stängas framför nådastolen. Men blodet från bocken blir inte bara utgjutet som en

försoning. Det bärs in i det allra heligaste, och stängs på nådastolen.

Hebréerbrevets författare talar om det här, och säger om vår store överstepräst:

- En sådan överstepräst var det vi också behövde, en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare och upphöjd över himlarna. Han måste inte som dessa överstepräster bära fram offer, en dag varje år, först för sina egna synder och sedan för folkets. Detta gjorde han en gång för alla, när han offrade sig själv. Ty lagen insätter svaga människor till överstepräster, men det ord som bekräftades med ed och kom senare än lagen insätter Sonen, som är fullkomlig för evigt (Hebr 7:26-28).

Pris ske Gud!

- Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som vi äger. Genom det större och fullkomligare tabernakel som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen, gick han en gång för alla in i det allra heligaste, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, och vann en evig återlösning (Hebr 9:11-12).

En gång för alla! Inte en gång varje år, som det hade varit, utan en gång för alla gick han in och vann en evig återlösning med sitt eget blod! Han öppnar vägen så att människan igen kan få gemenskap med Gud; så att människan igen kan få bli som det var tänkt att hon skulle vara i gemenskap med sin Herre och Skapare. Han inbjuder till gemenskap, och mötesplatsen heter Golgata. Där utgjöt Jesus sitt eget dyra blod och där, på grund av hans blod, får vi komma till Gud. Vilket erbjudande! Människan, som på grund av sin synd aldrig kunde komma och träda fram inför Gud får nu hon träda fram för honom, och hon får till och med kalla honom för Fader. Det är inte svårt att se förebilden i den första bocken. Han fick ge sitt blod för att skapa gemenskap med Gud.

Men så kommer problemet. Varför är det två bockar? Vad ska den här andra bocken vara till? Det finns ju en som är för försoning. Vi läser åter i tredje Moseboken kapitel 16:

- När Aron har fullbordat försoningen för helgedomen, uppenbarelsetältet och altaret, skall han föra fram den levande bocken. Och Aron skall lägga båda händerna på den levande bockens huvud och bekänna över honom Israels barns alla missgärningar och överträdelse, ja, alla deras synder. Han skall lägga dem på bockens huvud och sedan sända i väg honom ut i öknen genom en man som hålls redo för detta. Bocken

skall bära alla deras missgärningar på sig ut i ödemarken, och man skall släppa bocken ute i öknen (3 Mos 16:20-22).

Som jag sa, finns en hel rad teorier och läror omkring vad denna bock ska vara förebild på. Vi ska inte gå in på det här. Men jag ska försöka förklara hur jag ser det, och du får rätta mig om du tycker jag har fel. Som jag ser det, är dessa två bockar ett offer. Från Israel fick översteprästen två bockar. Det handlar om ett enda offer. Det finns bara ett offer givet, det finns bara ett blod som är utgjutet, och det är Jesus Kristus. Men jag tror att den andra bocken representerar en sida av samma offer. Den första bocken som representerar blodet som är utgjutet åskådliggör hur människan åter får gemenskap med Gud. Den representerar det upprättade förhållandet mellan människan och Gud. Jag tror att den andra bocken är resultatet av vad som gjordes med den första bocken. Resultatet är nämligen att folkets

synd förs bort och förblir borta. Om den första bocken representerar själva försoningen, så representerar denna andra bock resultatet av försoningen, därför att över den här bokens huvud bekänns alla Israels barns missgärningar, alla deras överträdelser, ja, alla deras synder. "Aron skall lägga båda händerna på den levande bokens huvud och bekänna över honom Israels barns alla missgärningar och överträdelser, ja, alla deras synder. Han skall lägga dem på bokens huvud och sedan sända i väg honom ut i öknen genom en man som hålls redo för detta. Bocken skall bära alla deras missgärningar på sig ut i ödemarken, och man skall släppa bocken ute i öknen." Jag läser inte om att den här bocken kan ses igen. Det är ett fullkomligt försoningsoffer! Se Guds lamm som borttager världens synd! Detta är frukten, resultatet av försoningen. All synd är övervunnen, den är borta och har burits ut i öknen och man såg den aldrig mer. Genom Jesu Kristi blod finns det full, fri och fullkomlig frälsning för den som kommer till honom. Allting bärs ut i ödemarken, det kastas i glömskans djupa hav, och man ser det aldrig igen. Vilken

fantastisk överstepräst vi har! Vilket fullkomligt offer han gav oss, pris ske Gud! Översteprästen ska bekänna över den här bocken alla Israels barns synder, och så ska den föras bort. Man såg den aldrig mer.

Vi möter en fantastisk förebild på Jesus Kristus i detta kapitel. Det var en speciellt utsedd dag då offret skulle göras. Det var en Frälsare som var klädd i ringhet, och han var syndfri. Han utförde detta arbete ensam, han var ensam i försoningen. Det

Förlåten har rämnat,
och vägen är öppen
och fri. Människa, du
är inbjuden till Gud
din skapare, du får
kalla honom Fader,
och all synd är borta.

var en arbetande överstepräst vi hade, han lade ned ett väldigt arbete och det heter att hans svett blev som blodsdroppar. Vilket arbete han utförde!

Men han ropade också "fullbordat" så att himmel och jord skakade. Och genom sin försoning inbjuder han oss till gemenskap. Nu får ni komma in till Fadern. Förlåten har rämnat, och vägen är öppen och fri. Människa, du är inbjuden till Gud din skapare, du får kalla honom Fader, och all synd är borta. Den är kastad i glömskans djupa hav, och du ser den aldrig mer. Gud kommer inte längre ihåg den, för han tronar mellan keruberna, och han ser blodet. Han ser inte längre lagen. Den ligger dold under nådastolen, men han ser blodet. Och så säger han: priset är erlagt. Straffet är betalat, synden är försonad och vägen är öppen och fri för människan att få gemenskap med Gud.

- Detta skall för er vara en evig stadga: I sjunde månaden, på tionde dagen i månaden, skall ni fasta och inte utföra något arbete, varken de som är födda i landet eller främlingen som bor ibland er. Ty på den dagen skall försoning bringas för att rena er. Från alla era synder skall ni renas inför

HERRENS ansikte. En vilosabbat skall den vara för er, och ni skall fasta. Detta skall vara en evig stadga (3 Mos 16:29-31).

Ni ska inte utföra något arbete, står det. Sanningen är den att vi kan inte utföra något arbete. Det arbete som skulle utföras, har han utfört för oss. Därför ska det vara en vilosabbat för oss. Det arbete som måste utföras, det har han gjort, och han har gjort det ensam. Det finns vila att få. En vilosabbat ska det vara. I norska bibeln står det "En höihellig sabbat skal

det være for eder". En höghelig sabbat. Om något är högt och heligt, så är det Jesu dyra blod som försonar oss från alla våra synder. Det som är högheligt är försoningen.

Vi går till kapitel 25 i tredje Moseboken, och läser om jubelåret:

- Du skall räkna sju årssabbater, det vill säga sju gånger sju år, så att tiden för de sju årssabbaterna blir fyrtionio. Då skall du i sjunde månaden på tionde dagen i månaden låta hornet ljuda med kraftig ton. På försoningsdagen skall ni låta hornet ljuda över hela ert land. Ni skall helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess invånare. Det skall vara ett jubelår för er. Var och en av er skall då återvända till sin arvedel och var och en av er skall återvända till sin släkt (3 Mos 25:8-10).

Jubelåret inleds med den stora försoningsdagen, det inleds på Golgata! Jubelåret börjar med försoningen och vill man uppleva det sanna jubelåret måste man först komma till Golgata och uppleva den stora försoningsdagen då synden blir sonad, utplånad och borttagen. Då kan man få komma in i jubelåret. Då

ljuder trumpeten, den som proklamerar: Denne är fri!

Vilken jubelsång den dagen vi kom till Golgata och fick uppleva den stora försoningsdagen, och fick komma in i Herrens jubelår! Vilken glädje det skapade i hjärtat! Synden är sonad, det är fullbordat! Min synd den är borta och jag är fri! Nu kan jubelåret få börja!

Han som kom i förnedring har avklätt sig sin förnedringsdräkt och har återtagit sin heliga skrud; iklätt sig den härlighet han hade innan världens grund var lagd. Den han lade av då han steg ned och blev människa. Men nu sitter han igen i härlighet på Faderns

högra sida i höjden, iklädd sin härlighet. Gud har sett offret, och Gud är nöjd och tillfredsställd med det pris som Sonen har erlagt. Låt oss glädjas och fröjda oss därför att försoningen är fullbordad. Han har uppstått och lever, han sitter på Faderns högra sida i höjden. Låt oss fröjdas och glädjas över att jubelåret är här! Du och jag får komma in i det allra heligaste. Om någon påstår: Du har ju en hel mängd synder! Säg då: Nej, de finns inte längre, för de är kastade i glömskans djupa hav. Han bar dem med sig ut i öknen och de är borta.

Om vi kunde förstå djupet och längden, bredden och höjden i den försoning vi äger i Jesus Kristus, då skulle vi jubla så högt att världens barn skulle stanna upp i förvåning och undra: vad är det

med det här folket? Vad är det de har fått uppleva? Om vi förstode räckvidden av försoningen, skulle en hel värld häpna när de fick se vilken lycka och glädje vi som Guds folk äger, den glädje som finns i Gud. Det är vi som har fått uppleva den stora försoningsdagen, och har fått komma in i jubelåret. Vilken frälsning! Vilken Frälsare!

Vi har som tema på konferensen "Den tro som övervinner." Det är tron på honom, tron på hans fullbordade försoningsverk, det är livet i jubelåret, livet i Hans gemenskap. Livet tillsammans med Jesus Kristus är den tro som övervinner världen. Nådens överstepräst gav sig själv för att du och jag skulle få liv och vinna frälsning. Tron på Honom är den tron som övervinner. Amen. ■

Bibel & lärjungaskola!

11 oktober till 2 november

Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder till tre veckor med bibelundervisning, evangelisation och väckelsemöten.

Information och anmälan:

Tel 08-98 56 83, info@maranata.se

Lyssna live!

Flera av Maranataförsamlingens bibelstudier och väckelsemöten sänds direkt över internet.

Vissa möten är också publicerade i ljudarkivet.

www.maranata.se

Missionshotellet!

Budget 425:- (inkl. frukost)
Enkel 595:- (inkl. frukost)
Dubbel 795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

Välkommen till

**Maranataförsamlingen
i Stockholm**

Ordinarie mötestider

Tisd:	12 & 19 Bibelstudium
Torsd:	19 Bönemöte
Lörd:	18 Bön och evangelisation
Sönd:	11 Förkunnelse 18 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se

08 98 56 83, Bällstav. 100, BROMMA

"Då är måttet för våra synder fullt."

En norsk 90-årig kvinna hade en syn som hon berättade för pingstföreläsaren Emanuel Minos redan 1968. Synen är aktuell och har till stora delar redan gått i uppfyllelse. Vi publicerar här ett utdrag ur profetian:

Långvarig fred och nedrustning

- - - Strax innan Jesus kommer tillbaka och allvaret bryter lös, blir det en tid med avspänning som vi aldrig förr har haft. Det blir fred, och freden kommer att vara länge. Under fredsperioden blir det avrustning i många länder, också i Norge. Det tredje världskriget kommer att starta på ett sätt som ingen hade väntat och från ett oväntat håll, och vi är lika oförberedda som vi var 9 april 1940.

- - - Moralupplösning; samboende, otrohet, homosexualitet, våld och sex på TV, våld i samhället.

- - - Folk kommer att ta efter det de ser och det kommer inte att bara finnas ett utbud på TV, utan massor av utbud. Det kommer att bli precis som vi har det på radion. Vi kommer att kunna skruva in det ena programmet efter det andra, och det kommer att vara fyllt av våld och folk kommer att ha detta som underhållning. De värsta tänkbara scenerna av mord och våld mot varandra kommer att visas och detta kommer att sprida sig i samhället.

Det kommer att visas samlagsscener. De mest intima saker som sker i ett äktenskap kommer att visas i rutan. Det kommer att ske och du kommer att se det uppfyllas. Lagar som vi

har nu kommer att brytas ner och det mest osedliga kommer att visas mitt framför våra ögon.

Invandring och det tredje världskriget

Folk från fattiga länder kommer att strömma in i Europa. De kommer också till Skandinavien och Norge. Folk kommer att ogilla att de är här och kommer att vara hårda mot dem. De kommer mer och mer bli behandlade som judarna blev innan kriget. Då är måttet för våra synder fullt. Detta kommer att ske strax före Jesu återkomst - och det tredje världskriget bryter lös...

Det blir ett kort krig. Allt av krig jag upplevt förut är rena barnleken i förhållande till detta. Det kommer att börja som ett vanligt krig, men det kommer att sprida sig, och det kommer att avslutas med atombomber.

Luften kommer att bli så förorenad att det är omöjligt att andas den, och det kommer att drabba flera kontinenter; Amerika, Japan, Australien - de rika länderna. Vattnet kommer att förstöras. Vi kan inte bruka jorden där. Resultatet blir att en liten rest blir kvar.

De som finns kvar i de rika länderna kommer att försöka fly till de fattigaste länderna, som inte är skadade, men de kommer att behandla oss som vi har behandlat dem och inte vara villiga att ta emot. Jag är glad att jag inte får uppleva detta, men när tiden närmar sig, måste du ta mod till dig och resa runt och varna och berätta för folket detta som jag har sett.